ԱՐՍԱՐԱԲԱԴ
SARDARABAD

BUENOS AIRES
AÑO XIII
Nº 462
Miércoles
4
de noviembre
de
1987

FIEL EXPRESION DEL PENSAR DEMOCRATA LIBERAL DE LAS COLECTIVIDADES ARMENIAS DE SUDAMERICA
PRIMER PERIODICO ARMENIO DE SUDAMERICA IMPRESO EN SISTEMA OFFSET

Ronald Reagan recibió a S.S. Vazkén Iº

Noticias procedentes de los Estados Unidos de Norteamérica dan cuenta del importante contenido de la visita que S.S. Vazkén Iº, Catolicós de todos los Armenios, realiza por el país del Norte.

Así, el 23 de octubre fue agasajado con un almuerzo en Nueva York por el Secretario General de la ONU, don Javier Pérez de Cuéllar, del que participaron más de 40 representantes de diversas naciones. Posteriormente el Catolicós mantuvo una entrevista privada con el señor Pérez de Cuéllar, en la cual Vazkén Iº se refirió al tema de los derechos humanos, señalando las acuciantes necesidades que padece la

armenidad en este sentido.

Más tarde, el lúnes 26, a las 10 horas, Su Santidad fue recibido en la Casa Blanca, en Washington D.C. por el Presidente Ronald Reagan, en una entrevista en la que estaba acompañado por el Canciller de la Santa Sede de Etchmiadzín, Obispo Nersés Bozabalian, por el Primado de la Iglesia Apostólica Armenia para la Costa Este de los Estados Unidos, Monseñor Torkom Manukian, por el Primado para la Costa Oeste, Monseñor Vaché Hovsepian y por el Primado de la Iglesia Apostólica Armenia en Canadá, Monseñor Vazkén Keshishian.

Durante la entrevista, que fue particularmente cordial, S.S. Vazkén Iº habló con el Presidente en torno a la Paz del mundo, a la vez que interesó al primer mandatario en los temas de los derechos humanos y, muy especialmente, de los problemas que afligen a la armenidad.

El domingo 1º de noviembre, a las 14 horas, en los salones del New York Hilton Hotel, S.S. Vazkén Iº fue homenajeado con importante almuerzo al que asistieron 1200 comensales, y en el cual hicieron uso de la palabra Monseñor Torkom Manukian, el Presidente Vitalicio de la U.G.A.B. señor Alex Manoogian, el señor Barry Zortian y el señor Edwuard Mardigian. Al hacer uso de la palabra agradeciendo el homenaje que se le tributaba, el Catolicós señaló cuatro puntos importantes que urgía solucionar: 1) Infundir importante fuerza a la difusión del idioma armenio en la Diáspora. 2) No abandonar la prosecución de la Causa Armenia. 3) Propender a la unidad de la Iglesia Armenia en la Diáspora. 4º La pronta vuelta a la normalidad de la colectividad armenia en el Líbano.

Asimismo, el lunes 2 de noviembre Su Santidad procedió a la inauguración, en el Arzobispado de Nueva York, del Salón Biblioteca y Centro de Investigaciones Armenológicas "Krikor Zohrab".

El hijo de Mikoyan y las demandas armenias por Kharapagh

El hijo del anterior Presidente de la Unión Soviética Anastas Mikoyan, de nombre Sergio, *ha formulado* declaraciones al llegar a Cambridge como integrante de una delegación soviética para participar de una conferencia sobre el 25 aniversario de la crisis originada con motivo de los misiles cubanos, conferencia que fue organizada por la Escuela John F. Kennedy de la Universidad de Harvard, y de la que participaron representantes de los gobiernos de los Estados Unidos y de la Unión Soviética.

Preguntando Sergio Mikoyan acerca de las demandas de los armenios residentes en Armenia para la devolución de Najichevaán, manifestó que sería más lógico preguntar por la devolución de Kharapagh, donde viven cientos de miles de armenios, mientras que unos pocos miles residen en Najichevaán.

Al respecto manifestó que la comunidad armenia de Moscú es muy activa, especialmente ahora en que la apertura ha dado nuevos ímpetus y oportunidades a los armenios para presentar su caso al público en general.

A Hitler lo alentó la impunidad del Genocidio Armenio

En la revista "Jerusalém Post", Alexander Zvielli presenta el informe de una cuidadosa investigación que sirvió para despejar dudas acerca de las palabras dichas por Hitler al escritor Kevork Bardakjian. Aquél, refiriéndose al Genocidio Armenio le expresó: **"¿Quién se acuerda ahora del exterminio de los armenios?"**.

En el libro de Bardakjian a que se hace referencia, titulado "Hitler y el Genocidio Armenio", se confirma que Hitler conocía el Genocidio Armenio y que su plan de exterminio de los judíos de vió influenciado por el hecho de que el Genocidio quedó impune.

Estas manifestaciones fueron confirmadas, además, en Noviembre de 1986, por un papel sobre el Genocidio realizado por el Asociación de Estudios del Medio Oriente, en su Convención Anual reunida en Boston, en donde el autor del libro, Profesor de Idioma y Literatura Armenios de la Universidad de Michigan, presentó un informe con sus conclusiones.

El Dr. Heath Lowry, director del Turkish Institute en Washington publicó un artículo cuestionando esa declaración. La discusión resultante de la presentación de Bardakjian no pretende desatar ningún tipo de controversias.

158.000 dólares por la cerámica de Hazarian

En la subasta de objetos de la colección Hazarian, realizada en Sotheby el 14 del actual, que anticipáramos en nuestra edición del 7 de corriente, la cerámica del siglo XVIII, proveniente de la región de Kutahya, se vendió en Londres en 95.000 libras, algo así como u$s 158.333.

Tian Hazarian, hija del último Haroutiun Hazarian, que estuvo presente durante la subasta, manifestó su alegría y satisfacción por el hecho de que la mayoría de los objetos subastados permanecieran en manos armenias, y que últimamente se hubiera acrecentado el interés entre personas y organizaciones armenias por rescatar objetos de la herencia artística y cultural de su país.

Vivencias de un viaje por Armenia

Volver a nacer: Hetesia

La siguiente es la primera de una serie de notas que publicaremos semanalmente, en las cuales la señora **Diana K. de Sarafian** *ofrece sus impresiones de su reciente viaje a Armenia, el que realizara en setiembre último, juntamente con su esposo, el señor Harutiun, especialmente invitados por el Comité de Relaciones Culturales con la Diáspora.*

La señora Sarafian es Profesora de Música, egresada del Conservatorio Nacional, Profesora Superior de Especialización Artística, Música de Cámara y Dirección Coral, habiendo participado en numerosos conciertos como camerista.

Docente del **Sworn Juniors College,** *de Buenos Aires, de la* **Pestalozzi Schule** *y del* **Instituto Marie Manoogian,** *la señora Sarafian ha publicado numerosos artículos sobre Pedagogía Musical y participado en Congresos Nacionales de Docentes de Música. Asimismo ha dictado Conferencias en organismos de la Secretaría de Cultura de la Nación. Es la Directora del* **Coro Shnorhalí,** *de la Unión General Armenia de Beneficencia.*

La pequeña voz entonaba la antigua melodía, envolviéndonos en una bruma de recuerdos. El sol de Armenia nos iluminaba plenamente y las montañas que nos rodeaban formaban parte de este reencuentro. El coro de pequeños acompaño al solista en el estribillo: eran alumnos de la escuela de Nor Hetesia: nos estaban agasajando con sus canciones y poesías frente a la plaza que recuerda la lejana y perdida Hetesia. Los allí congregados eran sobrevivientes del Genocidio, descendientes de "Urfatzl", algunos visitantes de la Diáspora y habitantes de la actual Hetesia, una hermosa región a 70 km. de Erevan, a km. del Valle de Ashdarag, en donde sus 3000 habitantes a 9 años de su resurgimiento, ocupan el 4° lugar en la producción frutal y hortícola de Armenia, siendo merecedores de varios premios; han construido una escuela con capacidad para 800 alumnos en donde reciben instrucción primaria y secundaria 300 alumnos.

Poseen una biblioteca con volúmenes importantisimos y están abocados en la construcción del museo de Nor Hetesia y del monumento que perpetúe la memoria de los Mártires de Hetesia. Mientras oficiaba el responso el Archimandrita Jadjaj Barsamian, emocionada por los recuerdos meditaba sobre la trascendencia y significación de este acto que, gracias al Estado de Armenia, reivindicaba para sus descendientes la existencia de una identidad. Renacía, estaba allí transportada por el amor de sus hijos a la Patria, a sus orígenes. Resumía años, siglos quizás, de difícil lucha de sobreexistencia. Era el puente que unía generaciones de aquella historia oculta, valiente: Hetesia con esta Nor Hetesia, con sus hijos jóvenes, sus mentes dispuestas y sus brazos fuertes para formar y transformar esa geografía de piedras y más piedras en campos fértiles cubiertos vides y frutales.

La autora de esta nota y su esposo, junto al monolito recordatorio del Genocidio de Hetesia.

Terminada la ceremonia religiosa, Levón Shahazizian, intendente de Nor Hetesia, nos invitó a pasar al salon de actos del Colegio, donde escuchamos a personalidades como Kevork Emin, Hairig Mouradian, Krikor Kuyumdjian y mi esposo que, como descendiente de hetesiatzl, en un emocionado recuerdo hacia su abuelo Harutiun Sarafian, recitó una poesía escrita por su padre Jorge Sarafian, en el año 1945, durante la repatriación a Armenia. Todo el acto fué transmitido por radio Erevan para sus emisiones al exterior.

En la parte artistica apreciamos al conjunto de danzas del pueblo de Nor Hetesia, a sus cantantes populares en puras y preciosas versiones de canciones étnicas y el estreno de "Oda a Hetesia", escrita por Kevork Emin, con música de Joren Mejanedjian.

Y probamos de sus frutas y brindamos con su vino y compartimos su pan lavash en una auténtica comunión de fe, vivenciando este renacer con una dimensión profunda: a 7 años del Genocidio, Hetesia no había desaparecido. Resurgía de sus cenizas y comenzaba a escribir un nuevo capítulo de su misma Historia.

Diana Sarafian

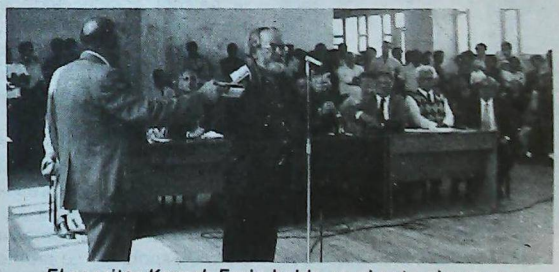

El escritor Kevork Emin habla en el acto al que se refiere esta nota.

Congregados en la Plaza, junto al monolito del Genocidio, Arch. Jadjaj Barsamian, Intendente Shahazizian, el escritor Emin, el Sr. Sarafian y público asistente al homenaje.

El Catolicós canceló sus visitas a Boston y a Detroit

New York, 24/10. Los facultativos que tratan a S.S. Vazkén I°, Catholicós de todos los armenios, le han recomendado reducir sus actividades durante su visita a los Estados Unidos. Como consecuencia de ello, se considera que no le será posible cumplir las visitas programadas a Boston y Detroit, y que sus actividades en Washington se verán restringidas.

El Catholicós desea cumplir, por lo menos, el programa preparado para la ciudad de Nueva York. Este itinerario incluye Badaraks en la Catedral Armenia de San Vartán, así como en la Catedral de San Juan el Divino. Asimismo, desea entrevistarse con los funcionarios de gobierno, Representantes, religiosos armenios y líderes de la comunidad, y participar de los actos organizados en su honor, tales como el Concierto Conmemorativo en el Avery Fisher Hall y el Banquete del New York Hilton Hotel del domingo 1° de Noviembre.

El arribo sorpresivo de S.S. a Nueva York, el 14 del actual, de que diéramos cuenta en nuestra edición anterior, se debió a la necesidad de someterse a tratamiento médico en el Columbia Presbyterian Médical Center, antes de iniciar su visita oficial a los Estados Unidos. Su Santidad había recibido ya atención médica en Moscú, por su afección al nervio ciático, oportunidad en que se vió obligado a cancelar su viaje a Canadá.

Por su parte el Dr. Edgar Hovsepian, su médico asistente en el Centro Médico Presbiteriano, manifiesta que el Catholicós goza de excelente salud, pero que está sufriendo esta dolorosa afección del nervio ciático que lo obliga a retringir sus movimientos.

Por siempre conserve, en imágenes visuales, sus fiestas personales o reuniones empresarias

VIDEO Y FOTOGRAFIAS VIDEOLOOK

DESDE HACE 25 AÑOS

Vaneskeheian Hnos.

LA EMPRESA DE LOS 1000 ARTICULOS

AHORA TAMBIEN PAPELERA

ARMENIA AL DIA

Vuelve un campeón olímpico

Yurik Vardanian, Campeón Olímpico en levantamiento de pesas, decidió volver a su deporte, según información obtenida de "Trud".

El atleta armenio, siete veces campeón mundial, con una insólita marca de 43 récords mundiales, había decidido retirarse después de coronarse campeón mundial en 1985 en los Juegos deportivos de Sodertalje (Suecia).

Con respecto a su retorno, manifestó Vardanian que tomó esa decisión después de asistir como espectador al Campeonato Mundial 1987 realizado en Estrava y donde la selección de su país volvió a perder ante los búlgaros en la competencia de selecciones.

"Fue precisamente allí donde decidí retornar a la tarima -dijo Vardanian. Tengo fuerza y hay que ayudar al equipo. Debemos empezar a vencer. Opino que mi experiencia puede ser útil. Los pesistas que me conocen quieren verme nuevamente en el tablado".

Oriundo de Leninagán, Vardanian cuenta actualmente 31 años, y es posible que salga a competir en mayo del año próximo, teniendo el propósito de levantar 400 kilos. Vardanian recalcó que hay base para ello, pues las heridas viejas no lo perturban y la fuerza está retornando paulatinamente.

Yurik Vardanian en plena acción.

Refiriéndose a su abandono anterior manifestó que no eran causa de ello ni los traumas ni el cansancio, simplemente comprendió que no tendría tiempo para un deporte al que hay que entregarse por completo. Ocurrió que quiso dedicarse seriamente al estudio y se graduó en el Instituto de Economía Popular, cursando ahora estudios de postgrado. Actualmente es Presidente del Consejo Urbano de la Sociedad Deportiva, cuya tarea principal consiste en promover la construcción de un estadio moderno, un palacio del deporte y diferentes salas deportivas.

Con Armenia en el corazón

El poeta Mijail Matusovski acaba de terminar un conjunto de versos especialmente dedicado a Armenia, versos que le fueron inspirados en su reciente visita a la República. Allí le canta a la aldea de Garní y sus monumentos-manantiales, a Torni y al horno en en que hacen el lavash, y también los filigranados jachkars. Una composición poética que refleja gran amor a Armenia y a su pueblo, a su pasado y a su vida actual.

(continúa en pág. 8)

Garlen Dallakian expresa sus condolencias

Cumplimos en dar a publicidad el telegrama que recibimos del Presidente del Comité de Relaciones Culturales de Armenia con la Diáspora, señor **Garlén Dallakian.** *Dice así:*

"CON GRAN DEMORA NOS ENTERAMOS DE LA TRISTE NUEVA SOBRE EL FALLECIMIENTO DE LA GRAN BENEFACTORA ARPINE KUYUMDJIAN STOP. NUESTRO HONDO PESAME A LOS MIEMBROS DE SU FAMILIA. GARLEN DALLAKIAN."

U. G. A. B.

ARMENIA 1322 - BS. AS.

773-2820 y 772-2617

U.G.A.B.
Liga de Jóvenes
organiza
II ª Muestra Fotográfica de Jóvenes Armenios
6 al 20 de noviembre de 1987
Apertura: Viernes 6/11 - 20.30 hs.
Salón Consejo Directivo Armenia 1322

INSTITUTO MARIE MANOOGIAN
Acto Cultural
Sabado, 7 de Noviembre, 17:30 hs.
Auditorium Gulasserian

ACTO DE FIN DE CURSO
Escuela primaria
"Berdjuhi Emirian"
Colegio secundario
"Doris Tchinnosian"
Sabado 28 de Noviembre, 19 hs.
Salon Complejo Alex Manoogian

SABE UD. CUAL ES LA MEJOR NOCHE DE LA SEMANA?
EL VIERNES!!!
en el Restaurante de Comidas Armenias de la U.G.A.B.

- *Los exquisitos "mezé"*
- *El infaltable "shish kebab"*
- *¡Y una fantástica mesa de postres!*

COLABORAN ALUMNOS Y PADRES DEL Colegio Secundario "DORIS TCHINNOSIAN" del Instituto "MARIE MANOOGIAN"

SAFARIAN
ORGANIZACION Y SERVICIO EN
SEGUROS
Tel. 541-3214
Oficina central en Capital
Washington 4035 - Buenos Aires

Por Primera Vez en la Argentina
EXCEPCIONAL DEBUT
Conjunto de música y danza armenio internacional del Centro Armenio Catolico
ARARAT
Participan los cantantes:
Maral M. de Torikian - Arturo Kouyoumdjian
Bailarines del teatro Colón:
Carola Tateossian - Jorge Torres
y el **"Príncipe de la Danza Arabe":**
Amir Taleb
Dirección general: **Georges Torikian**
Lunes 9 de noviembre, 21.30 horas
Teatro Astral - Corrientes 1639, Cap. Federal
Reservas: Tel. 824-4518, 35-7521, 613-6149

Señor Empresario:
Se acercan las fiestas de fin de año. Usted y su empresa serán recordados en forma permanente si al beneficio material se une un ideal. Obsequie a proveedores, clientes y gerentes bancarios **"Turquía, Estado Genocida"**, *de Pascual Ohanian.*
Reservas al: 795-7063

SURFING
SRL.
Telas de plush-jersey-piqué-ribb-morley-toalla-etc.
Ropa interior Variolan
Ropa deportiva Cameron
Lavalle 2486 - Larrea 377
T.E.: 47-7390
Pueyrredon 358 (1032) Capital
T.E.: 47-1381

LAMAS
Asesoría técnica de riesgos industriales y contratación de seguros generales
Operamos hace más de 20 años con las mejores compañías del país
BONIFICACIONES Y REINTEGROS A LA COLECTIVIDAD
BME. MITRE 777 7° B. Capital T.E.: 49-1942/1886

A 80 años del fallecimiento de Jrimian "Hairig"

por el Rev.
Krikor Maksoudian

New York, N.Y. La Iglesia Armenia de los Estados Unidos de Norteamérica fue oficialmente establecida bajo el Pontificado del Catholicós **Jrimian "Hairig"**, entre 1898 y 1907. Al cumplirse este año el 80° aniversario de la muerte del Catholicós Jrimian, la Iglesia Armenia de los Estados Unidos se honra con la visita de S.S. Vazken I°, Supremo Patriarca de todos los Armenios.

El tema de la visita de Su Santidad es **"Armenia en América"**, y uno de los actos más importantes de esta histórica visita es el Concierto Conmemorativo dedicado a la memoria del Catholicós **Jrimian "Hairig"**, del 25 de octubre en el Avery Fisher Hall de Nueva York.

Qulén era Jrimian "Hairig"?

El Catholicós de todos los Armenios. **Mgrdich I,** cuyo pontificado se extendió de 1892 a 1907, fue uno de los más brillantes y patrióticos eclesiásticos de la Iglesia Armenia. Y vive en el recuerdo del pueblo armenio como **Jrimian "Hairig"**, siendo de notar que "hairig" es el cariñoso diminutivo armenio de la palabra "Padre".

Jrimian se ganó este calificativo por su gran compasión por el sufrimiento de los armenios con motivo de la opresión turca.

Mgrdich Jrimian había nacido en Hayngooysner, barrio de la ciudad de Van. Aunque inicialmente iniciado en el trabajo de la artesanía familiar de tejidos, asistía a los monasterios de Lim y Gduts -ambos sobre las islas del lago Van- donde recibió su instrucción.

En su temprana juventud **Jrimian** contrajo matrimonio y fue padre de una niña, pero pronto perdió a su esposa y su hija. Anteriormente había viajado mucho y visitado Erevan, Tiflis y Constantinopla; más tarde, también visitó Cilicia.

En 1854 fue ordenado **vartabed** en la Iglesia de la Santa Cruz de Aghtamar. Y poco tiempo después de su ordenación fue trasladado al Monasterio de Varakavank, cerca de Van, luego fundó una escuela en Constantinopla y un diario armenio que fue el primero

en el oeste de Armenia; también fundó una Biblioteca y un Museo.

Durante su actuación como prior de Varakavank, **Jrimian** publicó un diario llamado **Ardziv Vaspuragan** (El águila de Vaspuragan).

El resultado de su esfuerzo fue una nueva generación de clérigos ilustrados y maestros que trabajaron diligentemente para educar a los ciudadanos en varias disciplinas, incluyendo agronomía.

En 1892 **Jrimian** alcanza el primado de Mush y también el priorato del Monasterio de San Garabed, el más grande y próspero Monasterio del oeste de Armenia. Allí él estableció una imprenta y dió a publicidad el diario **Arzvig Daron** (El aguilucho de Daron).

Como cabeza espiritual de la diócesis, **Jrimian** demostró ser un valiente y activo líder que nunca vaciló en manifestar su posición de vida y bregar permanentemente por el bienestar de su grey.

El dio valientemente la cara ante el gobierno turco en defensa de los derechos del pueblo, y prometió a ese mismo pueblo llegar hasta los armenios de los centros urbanos de Turquía, el Cáucaso, Rusia y otras partes del mundo.

Su ordenación como Obispo data de 1868 en la Catedral de Etchmiadzin, y al año siguiente fue elegido Patriarca de los Armenios de Constantinopla, Patriarcado que constituyó en foco del tratamiento de los problemas de los pobladores del Oeste de Armenia y de las provincias del interior. Sin embargo, le faltó apoyo por parte de los líderes de la comunidad, y los problemas administrativos lo llevaron a resignar esta tarea en 1873. Durante los siguientes años su vida transcurrió en Constantinopla.

En 1878 en Patriarca Nersés Varjabedian fue nombrado para presidir una delegación a Europa, y llamó la atención de los diplomáticos con la promesa de que el pueblo armenio haría vigilia ante el Congreso de Berlín donde iba a ser discutida la cuestión armenia.

A su regreso a Constantinopla **Jrimian** puso de manifiesto la futilidad de la actividad de los diplomáticos ante la falta de un real poder de base.

Desde 1879 hasta 1883 **Jrimian "Hairig"** actuó como Primado de la Diócesis de Van, y durante este período -y aún después- fundó nuevas escuelas, incluyendo algunas de chicas, y estimuló la creación de organizaciones culturales que fomentaron sentimientos patrióticos entre la juventud armenia.

Sus actividades no fueron del agrado del gobierno otomano, y Jrimian fue obligado a dejar Van y retornar a Constantinopla. En 1890 fue exiliado al Monasterio de St. James, en Jerusalem, donde permaneció hasta 1893. En 1892 fue elegido Catholicós de todos los armenios, pero el gobierno otomano demoró por largo tiempo su liberación y partida.

Además de sus servicios al pueblo como hombre de Iglesia, **Jrimian** también dedicó su tiempo libre a escribir patrióticas poesías, prosa religiosa y tristes *lamentaciones* sobre *la situación de los armenios.*

Su nombre y sus obras son parte importante de la herencia literaria del pueblo armenio.

En 1903 el Catholicós **Jrimian,** ya anciano, fue notificado de la decisión del régimen de la Rusia zarista de ocupar las tierras de la Iglesia Armenia y posesionarse de los tesoros de Santa Etchmiadzin. Su reacción, así como la de los armenios del imperio ruso fue la de obligar al gobierno zarista a *reconsiderar* esta *absurda decisión.*

Jrimian "Hairig" es *un* armenio muy particular. El fue el Catholicós que estableció la diócesis de la Iglesia Armenia de América en 1898 y ratificó la primacía de la diócesis en 1902. El dedicó su vida, terminada en 1907, a la asistencia del pueblo armenio y a la lucha pacífica por sus principios.

Su cuerpo está enterrado en el lado sur del campanario de la Catedral de Etchmiadzin, ahora transformado en importante y religioso lugar de peregrinación.

O.D.L.A. crea el Comité Europeo para los Derechos Armenios

Todas las entidades integrantes de la Organización Democrática Liberal Armenia con sede en Europa, han resuelto -en julio pasado- constituir el **Comité Europeo para los Derechos Armenios,** convocando por medio del mismo a aquellas personalidades que quieren contribuir a la defensa de los derechos legítimos del pueblo armenio.

Corresponde esta decisión a aquellos derechos armenios cuyo reconocimiento se impone luego del Genocidio de 1915, calificado como "crimen imprescriptible contra la humanidad", unido indisolublemente a la defensa de los derechos humanos adoptado por las Instituciones Europeas, como censta en el Acta Fundamental de las Convenciones ratificadas por las naciones unidas.

El Comité Europeo de los Derechos Armenios actuará a nivel de Europa, "tanto con las instancias políticas nacionales como con las organizaciones e instituciones internacionales o europeas (que estén representadas en las internacionales), para que las aspiraciones y los derechos del pueblo armenio sean tomadas en cuenta y al fin satisfechas.

En este sentido, el reconocimiento formal del Genocidio de 1915 por el Parlamento Europeo, del 18 de junio de 1987 "en Estrasburgo", constituye una etapa fundamental que llama a una continuación lógica e intergiversable.

El Vocero
Jean-Claude Kebabdjian

París, 27 de julio de 1987.

TEXTIL CENTER

DE GASE LUX S.R.L.

Fabricación y ventas de telas laminadas • Sedas
Dibujos y diseños propios • Pailletes • Sedas naturales
Gran variedad de lurex lisos y estampados

Lavalle 2497 T.E.: 962-9118
Alsina 1291. Capital T.E.: 38-6596

Daniel Youssefian e Hijos S.A.

Distribuidor y Mayorista Textil
Blanco y Tejidos en general

Sarmiento 2357. Buenos Aires
T.E.: 48-9442/5298

Koulaksizian Hnos. S.A.

Fábrica de tejidos

Lima 3560. Caseros. T.E.: 750-4632 3501

PROFESIONALES

CONTABILIDAD IMPOSITIVA

Dr. Ricardo Delanian
Estudio Contable Impositivo
Contador Público U.N.C.
Entre Ríos 263 1° 4
T.E.: 3-1141 - CORDOBA

ABOGADOS

Dr. Juan Carlos Merdinian
Abogado
Rondeau 578 T.E.: 051 45215
CORDOBA

El Genocidio en la T.V. de Erevan

En un ciclo especial de programas, los días jueves de 18.30 á 19 horas, la televisión de Erevan se refiere a distintos aspectos del Genocidio cometido por Turquía en 1915.

Bajo la dirección del historiador Robert Mavisakalian, el periodista muestra el monumento a los mártires en Dzidzernagapert, luego hace referencia a la declaración de la O.N.U. sobre el Genocidio (1948), mostrando a continuación imágenes de la guerra tomadas de fuentes francesas y alemanas. Asimismo, presenta testimonios de los Armenios de Mush, Marash, Aintab, Musaher, Hesia, en los que aparecen sobrevivientes que actualmente residen en Armenia quienes cuentan las trágicas experiencias que les tocó vivir, cómo se salvaron y pudieron llegar adonde se encuentran ahora.

Declaraciones de Morgenthau (hijo), cuyo padre fue embajador en Turquía, ilustran también estas notas.

El semanario Eterain Erevan, por su parte, publica un extenso comentario sobre el Genocidio y los trágicos acontecimientos vividos en 1915, haciendo cargos a Turquía e invitando a los televidentes a no perderse estas emisiones.

Esta serie es una respuesta a los diferentes programas que irradia Turquía a través de sus televisoras, acusando a los armenios de haber sido ellos quienes ordenaron las matanzas.

El pueblo y gobierno armenios permanecen atentos y vigilantes y sienten, al igual que la Diáspora, que la **Causa Armenia** está aún pendiente, preparando así a la opinión pública.

Finalizan estas notas con una serie de canciones patrióticas antiguas y medievales, a cargo de artistas de valía como Rubén Matevosian, y otros.

CORDOBA:

Cena Show Anual en la filial U.G.A.B.

La filial Córdoba de la Unión General Armenia de Beneficencia, por intermedio de su Comisión de Apoyo, ha organizado su **Cena-Show-Anual** que, a beneficio de la habilitación de la pileta de natación se realizará en el Salón de la Institución, Av. Patria 9, el 21 del noviembre a las 21.30 horas.

El por qué de las palabras

Insecto

Con la llegada del verano, comienzan a proliferar los insectos. Pero... ¿nos pusimos a pensar, alguna vez, en el significado de la palabra "insecto"?

Los hay muchos y muy variados, pero todos tienen algo en común, que los identifica con el término igualitario de **insectos.**

Es la denominación que le asignó la entomología (ciencia natural que estudia los "insectos"), pero no caprichosamente sino teniendo en cuenta sus vértebras o articulaciones, considera cada una de ellas como **corte o sección natural.** Así, "insecto" quiere decir **seccionado.** Del latín **"in-sectum"**, cortado. Ahora no se nos ocurre llamar insecto a cualquiera que se haya portado. Lo tomaría a mal.

JUAN CARLOS EKMEKDJIAN

Wonder Travel s.r.l.
Empresa de Viajes y Turismo
LEGAJO 4083 NRO. 241/84

Precios Especiales: ITMA '87

CARMIENTO 1469 10° D
1042 Buenos Aires. Argentina

Conversaciones sobre la historia del pueblo armenio

POR EL PROFESOR RAFAEL ISHJANIAN
Traducido por Diana Dergarabetian

XXXI

Iervant Sagavaguiaz y Tigranes Iº

En un primer momento, los reyes de la dinastía de los "Iervant" eran aliados de los medos. El Reino Armenio del Ararat mantenía su independencia casi en toda la extensión de la Armenia Mayor; pero Media se transformó rápidamente en un estado muy poderoso que logró someter a los "Iervant", hasta tal punto que logró anexar la parte occidental de la Armenia Mayor a su territorio.

A comienzos del siglo VI antes de Cristo, Lidia, país ubicado en el noroeste del Asia Menor, surge como un estado poderoso. Los medos pronto se le enfrentaron en una guerra, entre el 590 y el 585 antes de Cristo, en la que contaron con la alianza de los armenios. En aquella época, el límite entre las fuerzas conquistadoras de los medos y el estado de Lidia era el río Halys, que al mismo tiempo era el límite oeste de la Armenia Menor.

Con relación a Media, Armenia cayó en una situación de semi-independencia, ya que los reyes armenios pagaban muchos tributos a los medos, a quienes además cedían su ejército. El historiador griego Jenofonte (siglo V antes de C.) escribe que los armenios tenían, en aquella época, un ejército integrado por cuarenta mil soldados de infantería y ocho mil jinetes. La mitad de estos soldados se unía al ejército de los medos cuando éstos entraban en conflicto con cualquier estado vecino. Las fuerzas armenias también defendían fortalezas medas.

En esa época asumió el poder real armenio Iervant Sagavaguiatz. El rey de Media era entonces Astiages (Adjtahag). Con el objeto de mejorar sus relaciones con los medos, Iervant casó a su hija Dikranuhí con el rey Astiages. De este modo comenzó a fortalecerse el ejército armenio y Iervant ordenó la construcción de fuertes. Una vez alcanzado el poderío que se había propuesto, Iervant dejó de pagar tributo al rey meda y Armenia logró su completa independencia.

Astiages envió sus fuerzas contra la Armenia Mayor y así comenzó una guerra entre ambos países.

Para ese entonces los persas se aliaron a los armenios. Su país, ubicado al sur de la actual Irán, a orillas del Golfo Pérsico, recibía el nombre de Barsa en las inscripciones cuneiformes.

Barsa era gobernada por los herederos del patriarca Akemen. Su rey, Ciro II, era muy amigo de Tigranes, hijo del rey armenio. Ciro y Tigranes habían sido generales del ejército de Astiages y muchas veces salían de caza juntos.

En aquel momento, Barsa estaba bajo la dominación de los medos. Poco tiempo después, el nuevo rey reunió sus fuerzas y se alzó contra los medos. Así comenzó una guerra, que duró desde el 555 antes de Cristo.

Tigranes (Dikrán) participó en esa guerra como aliado de Ciro. Así los medos fueron vencidos. Los persas ocuparon la capital meda Ecbatana y el rey Astiages cayó prisionero.

(Continuará)

Confitería "Armenia"
PRODUCTOS ORIENTALES
T.E.: 71-4571 Scalabrini Ortiz (ex Canning) 1317

Para las cuatro estaciones
y todas las edades
Lanas "Hetesia"

Electrónica de la Paz
de
Esteban Minassian
Service Especializado T.V. Color
Videograbadores, etc.
Consulte:
Ciudad de la Paz 1782 T.E.: 783-1109/785-6646

CAMARA ARGENTINO ARMENIA
informa
que a partir del 2 de noviembre próximo, atenderá a sus Socios y brindará Asesoramiento Empresario en
Florida 622 6to. piso - oficina 25
(CP 1005) Buenos Aires Tel.: 392-5573
Dentro del horario comprendido entre las 10.00 y las 18.00
Para Asesoramiento Empresario, solicitar entrevista telefónicamente con anticipación.
Cámara Argentino Armenia
para la Industria, el Comercio y demás actividades económicas

Nuestros poetas

Vahan Tekeyan

Vahan Tekeyan nació en Constantinopla el 21 de enero de 1878. Estudió en los institutos Nersesian, Berberian y en el Colegio Central. En 1905 fundó en Alejandría la publicación **Shirag,** que tres años después trasladó a Constantinopla con aparición semanal. Fue periodista activo, docente y literario, uno de las más importantes de la Diáspora de comienzos de siglo. Su pluma estuvo al servicio de las finalidades políticas armenias. Tradujo piezas de Shakespeare, Baudelaire, Verlaine y otros grandes de la literatura universal. Después de su fallecimiento, ocurrido en El Cairo el 4 de abril de 1945, fueron publicadas sus **Obras Completas.** La poesía de Tekeyan es intimista y denota su carácter sensible y delicado.

Tu nombre

¿Por qué escribir tu nombre me esta prohibido,
y revelar cuanto te amé a todo el mundo?
En secreto sus dos sílabas pronuncio
y me parece que son de amor un libro
¿Por qué escribir tu nombre tengo prohibido?

En mis labios - aislados y tan lejos -
tengo tu nombre como intangible beso.
De noche, y en la soledad de mi cuarto
lo pronuncio y te vislumbro con recuerdos
gratos. Tan lejos, sólo tu nombre tengo.

No puedo revelarlo al mundo, ni deseo.
Con sus sílabas, sólo a mi mente, quiero
ofrendar incienso. Cuando ya se aleje
el último rayo de mi sol postrero,
quiero, murmurando tu nombre, saludar
la llegada de la muerte. No, no puedo
revelar al mundo tu nombre, ni lo quiero.

(Traducción de Pascual Ohanian)

Deportivo Armenio: 25 años junto a la Colectividad

La historia comenzó allá por el año 1962, más precisamente un 2 de noviembre. Sucedió que un grupo de entusiastas armenios, decidió dar mayor notoriedad a nuestra colectividad. ¡Qué mejor idea que hacerlo a través del fútbol!, habrán pensado en ese momento. Así fue que nació el Club Armenio de Fútbol, en la actualidad Deportivo Armenio. Desde entonces, transcurrieron 25 años, en los cuales la entidad atravesó situaciones favorables y también algunas malas.

¡Pasaron tantas cosas en este cuarto de siglo!. Haciendo un repaso, podemos ver que Deportivo Armenio se afilió a la Asociación del Fútbol Argentino en 1970. A partir de ese año y hasta 1972, militó en la Primera División "D". En esa temporada se consagró campeón y ascendió a la "C", división en la que participó hasta 1976, en que obtuvo otro título y accedió a jugar en la Primera "B". En su debut, en 1977, cumplió una destacada actuación finalizando tercero, detrás de Estudiantes de Buenos Aires y Los Andes. Ocho años después, Armenio sufrió su amargura más grande: el descenso nuevamente a la "C", en 1984. De allí en más, empezó un nuevo capítulo, el de la gloria, el de los logros deportivos. Fueron uno tras otro. Primero recuperó la categoría perdida, mediante la conquista de un Octogonal, clasificando para el Apertura de la "B", certamen en el que ocupó los primeros puestos. Por eso llegó al Nacional "B", y tras una brillantísima campaña, consiguió lo que seguramente ninguno de nosotros esperaba, esto es, el traspaso al Campeonato Superior de AFA, en el que actúa hoy.

Esta realidad tiene nombres de importancia, en mayor o menor medida. Recuerdo a Scotta, Keurikian, los hermanos Mavilian y otros más actuales como Miguel Gardarian, José Ubeda y Alberto Parsechian, ligados hace tiempo y responsables directos de este presente feliz.

Ya pasaron 25 años de la fundación del Deportivo Armenio, una entidad creada por el esfuerzo de unos pocos y que hoy nos representa a todos. ¡Y qué bien lo hace!. Por eso ¡Muchas felicidades, querido Deportivo Armenio!.

Daniel R. Der Avedissian

Té - Espectáculo en Nor Marash

Evocar a una figura de la talla artístico-musical del Padre Gomidás es altamente elogiable, especialmente si se lo presenta en su dimensión no sólo de inspirado compositor sino también como profundo investigador de las raíces de la música de su pueblo.

Sobre idea y proyecto de María Manuchakian, guión de Dolly Yernazian y la colaboración de María Sarachian, el día 21 de octubre la Comisión de Damas de la Unión Compatriótica Armenia de Marash presentó **"Gomidás la voz de un pueblo".**

La Secretaria de la Comisión, señora María Manuchakian, con sus palabras, inició el acto trazando una emotiva semblanza del religioso evocado.

Durante la representación la vida del P. Gomidás fue perfilándose poco a poco a través de la inquietud de una periodista americana interesada en publicar su biografía, para lo cual recurre a una familia amiga del compositor.

Dolly Yernazian demostró oficio y autenticidad al personificar a la audaz periodista en sus cambiantes matices, sobre todo en la última escena con la voz grabada del P. Gomidás. Además, dirigió acertadamente la representación.

Maral Torikian en Margaret, la cantante, junto a sus aptitudes interpretativas aportó su expresiva voz; Adriana Kambourian, verdadera revelación, dió vida a Shushig, pianista de fuerte temperamento y energía, dirigiendo a su colega Zabal Kalaydjian y a Margaret; Luisa Kederian, en la pintora Armenuhi conciliadora y consecuente, muy natural en su rol; Alicia Kumruian, identificada con su papel de campesina, se unió armoniosamente en canto a Maral Torikian, siendo acompañadas en cánon por Armenuhi Tekian.

Las niñas dieron la nota vivaz en el baile de la pradera, y las integrantes del conjunto Gayané elegancia en las envolventes danzas.

La presidenta de la Comisión, señora Hranush Balian, con palabras de agradecimiento a las intérpretes y al público en general, cerró el acto luego de un prolongado aplauso.

Las exquisiteces ofrecidas durante el servicio de té, son dignas de elogio.

Sin duda alguna la comunidad armenia aprecia en su justo valor el esfuerzo de esta Comisión por presentar, en sus Té-Espectáculo, temas culturales identificados con su ser nacional.

TERKA
S.A.C.I.F.I.yA.
Fábrica de tejidos
Fábrica:
Sarandí 2899. San Justo.Bs.As.T.E.:651-1651/0634
Administración y ventas:
Moreno 1235. Cap. T.E.: 37-3829/37-6102

chic pieles
H. Yrigoyen 1426
T.E.: 795-3836/8838
Florida
Vicente López

JOTOR SA
INVERSORA - FINANCIERA
La Empresa Líder del Mercado Inmobiliario
CENTRAL: Av. Callao 836 — T.E. 41-8671/6093/5312
BELGRANO: Av. Cabildo 300 — T.E. 771-4695 - 773-2748
CABALLITO: Av. Rivadavia 4309 — T.E. 981-4536/3288
VICENTE LOPEZ: Av. Maipú 1601 — T.E. 795-0934

merceria por mayor
Superonce® S. R. L.
Distribuidores de cierres
Puntillas • Cintas • Elásticos • Festones • Tachas
Hilos • Galones • Hombreras
Lavalle 2376 47-8828 — (1052) Bs. As. Argentina — Lavalle 2521 961-5040

Nuevo aporte armenio al progreso argentino

José Youssefian impulsa importante obra en Pergamino

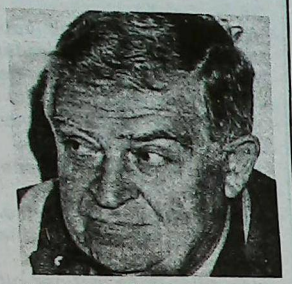

Don José Youssefian, conocido empresario argentino-armenio y miembro del Consejo Central de la Unión General Armenia de Beneficencia es el autor y promotor de la idea que ha dotado a la ciudad de Pergamino de un importante Paseo Comercial que, ubicado en el predio anteriormente ocupado por una firma comercial de la zona, ha pasado a llamarse ahora **"Paseo Comercial Ararat".**

Con respecto a este nuevo aporte al progreso argentino -son varios ya los realizados por el señor Youssefian, mediante sus negocios comerciales y la explotación agropecuaria- el señor José Youssefian ha manifestado al diario "La Opinión" de Pergamino:

"Les llamará la atención que nosotros estemos aquí en Pergamino haciendo inversiones y precisamente en una época en que nadie invierte. Hay que ser muy valiente para invertir hoy. *Ello no* obstante, considero que quienes disponemos de medios debemos invertir. **Invertir para retribuirle al país lo que el país nos ha brindado o para devolverle a la tierra argentina los frutos puestos por ella a nuestra disposición".**

"Más que afán de lucro nos mueve el deseo de crear y producir".

"Hemos llamado Ararat a este emprendimiento como un homenaje al pueblo armenio. El monte Ararat es el lugar donde según la tradición bíblica se posó el Arca de Noé, tras el gran diluvio universal. Tan arraigada está esa creencia que en la actualidad se organizan periódicas expediciones en busca del Arca e, incluso, habría serios indicios de su existencia".

Y refiriéndose al pueblo armenio, el señor Youssefian lo califica como:

"Puente entre Oriente y Occidente y primer país donde, antes que en Constantinopla y en Roma, el cristianismo fue adoptado -en el año 301- como religión oficial".

Y concluye: "La colectividad armenia ha enriquecido a este país como rama de una cultura milenaria, injertada en el joven tronco argentino".

El monasterio de Keghart

En el tradicional mes de la cultura armenia, un recuerdo para un monumento en el cual, a sólo 40 kilómetros de Ereván, coinciden la historia y la leyenda

Visita general desde lo alto, del monasterio de Keghart

Sobre los restos el escudo de la familia Proshian, en la segunda iglesia rupestre

Es una reseña del camino nos detendremos a descansar. Bajo la mirada, y entre peñascos, un misterioso ser se esconde en la iglesia, contemplamos los lomadas de un paisaje árido, verdes, tierras rojizas y lastadas que se alternan en un juego de luces y sombras.

Después de algunos minutos nos damos cuenta de que todo este paisaje ahora ya lo que desde joven a lo alto es la cima y la silueta de un monasterio.

Verticiones y bóvedas y hacinados en un angosto y difícil camino rocoso, nos dirigimos a Keghartavank, el monasterio de Keghart.

Keghart, en idioma armenio, significa lanza, este nombre surgió por aquel trozo de lanza que hirió la costilla de Cristo en su Crucifixión y que, durante mucho tiempo fue guardado en el monasterio y que actualmente se conserva en el museo de San Echmiatsin, a 30 kilómetros de Ereván.

Es un día espléndido. Las formas irregulares de las nubes, bajo un fondo de cielo, nos revuelven una pasión abstracta.

Pocas fuerzas tan vivas en que podamos ver con facilidad e impresión el legendario monte Ararat.

Dentro de este escenario natural natural nos aproximamos al monasterio y, casi inmediatamente, con un leve andar, se nos acerca un sacerdote, nos bendice y luego nos da la bienvenida. Se inicia un diálogo espontáneo, a partir de ese momento será nuestro compañero de paseo y nuestro guía.

Nos cuenta que no se sabe con certeza la fecha de la fundación del monasterio, pero se estima que en el siglo IV ya existía la época en que Armenia adopta el cristianismo como religión de Estado, a mediados del siglo IV.

Además, en su período de esplendor, Keghart fue un centro cultural y espiritual de gran importancia.

Un retorno a la naturaleza

Comenzamos a desandar por la misma, y la vuelvo a ella nueva aventura, la percepción de un escenario donde lo que invade nuestra retina y nuestro con nuestro sentimiento y amistad por el arte, nos hace comprender el complejo arquitectónico y nuestras la necesidad de preservarlo, algo en, en todo hacia siglos en que el monasterio gozaba en su iglesia principal, el pórtico y dos iglesias laterales, un edificio de la casa gobernante y sobre la residencia de la familia de Keghart, dispuestas en diferentes puntos, una serie de celdas de hombres solitarios.

Los descubrimientos e estudios realizados en la última gran campaña que se construcciones se remonta al año 1955, han permitido la completa decoración de su puerta externa, muy bien conservada en sus columnas, tímpanos y arquitrabes.

Cuentan sobre el mismo nuestro guía que hubo una vez un rey, una hija muy pequeña, sumamente vivaracha, las cuales con las que salían sus hermanos; en sufrir a la esencia y a la pureza de la naturaleza. Nos cuenta de que en Armenia no existían esa ambición arquitectónica de exhibirla todo con arte o de ornamentar con piedras preciosas.

Cuentan hablan todos los maestros armenios que con sabiduría y paz espiritual hallaron esa gran serenidad las amanecerán jachkares -cruces labradas sobre piedras- se hallan dispersas por todo el territorio de Keghart y también por todo el territorio de Armenia- que con el paso del día embelesados a turistas y peregrinos.

Cuentan también todo los intelectuales que durante varios inviernos se congregaban en las numerosas y pequeñas celdas pendientes de la montaña de Keghart, con el único objetivo de buscar la inspiración y la gracia y obtener, también de ella revelaciones como maestros.

En aquel fecundo retiro bendecido, el artista armenio -como ya se ha dicho- acrecía a las horas más simples y bellas a través de las rocas revelaba una unión romántica entre el arte y el asombro de encontrar. Esta soberbia inspiración nos acercaba aún, al llegar a la primera iglesia rupestre. El sol se dispone a ocultarse y vivos se confunden en la luz difusa.

En el silencio, en la penumbra, descubrimos que entre las piedras y recintos rocosos aislados en el fondo de la capilla, surgen aguas que en el suelo forman una especie de pequeñas lagunas que en antiguas épocas les objetos de culto.

Algunas de estas particularidades tambien nos una creatividad en la iniciación de la segunda iglesia rupestre, en cuyo interior la luz que atraviesa la angosta ventana se ha tornado muy intensa.

Con alguna dificultad visualizamos el ambiente, con la vaga idea de una vela. Vemos las ennovelladas paredes, los nuevos evangelistas, personalidades y numerosos grabados también vivos colores; dando así esos rasgos realizados por dos tintas perpendiculares, hasta los más simples ornamentados con diversos motivos. Un gran bajo-relieve atrapa nuestra vista en el fondo de la capilla, donde se ven tres vírgenes representadas en piedra realizada por cartas finas, que nos hacen pensar en la época en que se hacían debajo de la cual se asomaba dos hombres a derecha e izquierda- a un más alado en aquella que parece que porque sujeta un cordero. Nos explican que esa representación es un recuerdo del linaje de los Proshian, los constructores del monasterio de Keghart.

Antes de partir

La serenidad de la noche se avecina, y nuestros pasos nos llegando a un fin. Comentamos a nuestro acompañante sobre nuestra visita y nos ven (así) sus mas bellos, pero sagrados, lugares históricos del monasterio.

Son de la capilla y encontramos una hermosa piedra decorada con cruces talladas que se encuentra directamente sobre la pared. Penetramos en la capilla. En el altar, sobre una mesa de piedra, se encuentra el sepulcro de la familia Proshian, que también acompañado por la siguiente leyenda: "Aquí descansan los restos de Gagik, hijo de Ashot, príncipe de príncipes de Armenia, y de su esposa Katranide, hija de Vasak, príncipe de príncipes de Siunia".

Nuestro guía nos cuenta que en la época de la construcción total del complejo (que cuenta con cerca de 40 edificios) llegaron a vivir unos 300 monjes.

La mayoría ha sucumbido al paso del tiempo y a los embates de la historia. De ochenta y tres edificios que existían en el siglo XIII, que se apoyan en el monasterio, sólo quedan en pie 10 de ellos.

En nuestro retorno nos encontramos con la misma paz que a la llegada. Las sombras en un solo pronunciado el

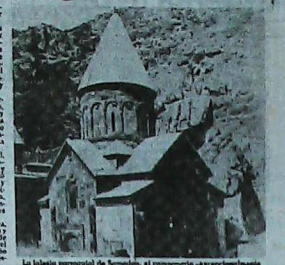

La iglesia parroquial de Semashen, el compositor -excepcionalmente alto- se ve [illegible]

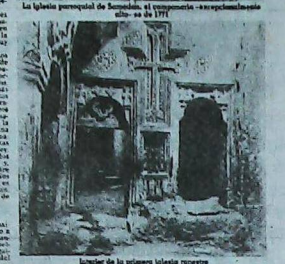

Interior de la primera iglesia rupestre

comentario de la época, la construcción total del complejo (que cuenta con cerca de 40 edificios) llegaron a vivir unos 300 monjes.

La mayoría ha sucumbido al paso del tiempo y a los embates de la historia. De ochenta y tres edificios que existían en el siglo XIII, que se apoyan en el monasterio, sólo quedan en pie 10 de ellos.

En nuestro retorno nos encontramos con la misma paz que a la llegada. Las sombras en un solo pronunciado el

rumpidos de Keghart. El representa un ejemplo fundamental para la cultura del siglo XIII, con su aporte particular a la arquitectura y al artesanado nacional, una demostración el conocimiento sistema expresivo al cual recurrieron por el arte medieval de Armenia.

Marilyn Reina Tcharian

Siempre preocupada por rescatar la presencia de los monumentos tradicionales armenios y llevarlos al conocimiento popular, Marilyn Reina Tcharian publica en el suplemento dominical de La Prensa, del 11 del corriente, una amplia nota sobre el Monasterio de Keghart, que ofrece como recuerdo y homenaje en el mes de la cultura armenia.

De Baikar (Ag. 87)

Historia de la máscara y la polémica

En el número del 24 de mayo de **"Troshag"**, bisemanario oficial de la Federación Revolucionaria Armenia ("Tashnagsutiun"), se publicó una nota bajo el título "Rasgar las máscaras internas", la que toma bajo su prisma, fundamentalmente, nuestros "Apuntes" publicados en la edición del 7 de marzo de **"Baikar"**.

El artículo de **Troshag** se desarrolla con un estilo aparentemente moderado, abordando el tema analíticamente, con ánimo de "esclarecer y explicarlo". En una palabra, con ánimo de inspirar respeto y querer ser respetuoso. Y, supuestamente, es con ese propósito que el autor de la nota tampoco menciona su nombre; evita iniciar una polémica. Al contrario. Incluso generaliza los ideales personales manifestados por él, para así responder a sus "opositores", es decir, a un "frente". También nosotros debemos someternos a esta prueba, para esclarecer opiniones "frente a frente", respetando las reglas de juego fijadas. Por el ideólogo de **Troshag.** Dicho de otra forma, pasaremos por alto su nombre, denominándolo "nuestro interlocutor".

La forma de diálogo moderado, aplicada por nuestro interlocutor, y que buena falta le hace a todo crítor piadoso y a cada intelectual, lamentablemente, es vulnerable, incluso difamante. En su caso, el hábito no lo convirtió en monje.

(Continuará)

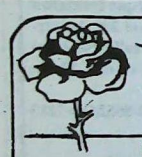

Salón América

Av. Córdoba 4737 - Tel.: 772-8539/8654

EMPRESA AUTORIZADA

CON CARGO A: PAMI

Jubilados - Pensionados - Bancarios

Lutufyan Hnos. S.A.

Fábrica de pañuelos y toallas

Estamperías

y tintorerías de hilados

Larrea 738 **Cap. Fed.**

Francia 275 **San Martín (Pcia. de Bs. As.)**

ALMUERZOS CON DISERTACION

Organizados por la **CAMARA ARGENTINO ARMENIA**, mensualmente, se llevarán a cabo almuerzos con especialistas, que tratarán temas de vigente actualidad. En el primer encuentro, a realizarse el **MIERCOLES 11 DE NOVIEMBRE DE 12.30 A 15 HORAS EN EL RESTAURANTE DE LA CALLE ARMENIA 1366**, el presidente de la **CAMARA ARGENTINO ARMENIA** el señor **EDUARDO BAKCHELLIAN**, abrirá el acto. Y a continuación hará uso de la palabra el invitado.

TEMA: LA COYUNTURA ECONOMICA ARGENTINA

DISERTANTE: DR. DOMINGO CAVALLO

Esta reunión será la primera de una serie con la que la Cámara Argentino Armenia agasajará culturalmente a quienes quieran hacerse presentes.

El programa será interrumpido, únicamente, durante enero y febrero de 1988, con el objeto de no interferir con el descanso anual de la comunidad.

Cámara Argentino Armenia para la Industria, el Comercio y

-PROFESIONALES-

MEDICOS

Dr. Sarkis Balassanian
Jefe División Cardiología
Hosp. J. Pirovano
(Electrocardiograma Ergometría - Holter - Ecocardiografía)
Callao 531 - 1°C - T.E. 40-7589

Dr. Jorge L. Balassanian
Médico Unidad Coronaria
Hosp. J. Pirovano
Urgencias: T.E. 701-6137

Dr. Teodoro Yacoubian
Cirugía Plástica • Estética y Reparadora
Jefe de Trabajos Prácticos de Cirugía de la Univ. del Salvador
Esmeralda 977 7° 15 - Cap. - T.E.: 312-4508 - Part. 771-9003

Dr. Nicolás HERMES
CIRUGIA GENERAL
Ex-Jefe Area Quirúrgica del Hospital Fernández

Dr. Ricardo Luis HERMES
ENDOCRINOLOGIA
Dra. Marcela Castelli de HERMES
PSIQUIATRIA

Pueyrredón 854 3°B. Solicitar turno al 783-0711

Dr. DANIEL E. BALASSANIAN
Traumatología y Ortopedia - Artrosis - Artritis - Reumatismo
Cons. Callao 531 - 1° C **URGENCIAS**
T.E.: 40-7589 **T.E.: 784-0701**

CONTADOR

Dr. Roberto Polatian
Contador Público Nacional
Impuestos y Sociedades
Sarmiento 2068, Piso 3°
T.E.: 953-4681

ESCRIBANO

Gregorio Hairabedian
Escribano
Av. Roque S. Peña 570
331-5761 34-1579

(viene de pág. 3)

Armenia al Día

Siguiendo al Ararat

Un empate que conserva las posiciones

Cero a Cero fue el resultado del encuentro que Ararat sostuvo con su rival más poderoso, el "Dínamo" de Kiev. Este resultado le permitió mantener su posición en la tabla del Campeonato que, como se sabe, es el séptimo lugar.

Una buena posición si se considera la calidad y la fuerza arremetedora de los rivales contra los cuales debe enfrentarse, fecha a fecha, el equipo de Ararat.

Mkrtchian conquistó el premio nacional

El film televisivo de Mguer Mkrtchian basado en la pieza dramática "En los bajos fondos", acaba de recibir el Premio Nacional de la República.

La foja artística de Mkrtchian incluye más de 150 papeles importantes en cine y teatro, tanto trágicos como cómicos. Asimismo, es realizador del montaje de numerosas obras clásicas. Demás está decir que todas sus actuaciones y presentaciones fueron altamente exitosas.

Convenio cultural entre el "Gomidas" y el "Longe"

Acaba de firmarse un acuerdo de colaboración entre el Conservatorio Armenio de Música "Gomidas" y el Centro Docente Musical Norteamericano "Longe", de Cambridge, documento que forma parte de un vasto programa cultural convenido cuando visitó Armenia un grupo de músicos estadounidenses que brindaron conciertos en Erevan, Dilizhan, Ashiarak, dando a conocer obras clásicas y de jazz, así como folklore de los negros.

Donaciones

La señora María Isabel G. de Bochguezenian dona, en memoria de su esposo recientemente fallecido:

Unión Compatriótica de Aintab	A 50.-
Colegio M. Manoogian	A 50.-
Iglesia Apostólica Armenia	A 50.-
Hogar de Ancianos HOM	A 50.-
Inst. San Gregorio	A 50.-
Diario Armenia	A 30.-
Semanario Sardarabad	A 30.-

Merceril S.A.

Larrea 237. Capital

T.E.: 48-9343

CORO ARAX

Invitamos mediante la presente a todos aquellos que formaron parte del "Coro Arax" a adherir con su presencia al 30° Aniversario del Coro en el "Festival de Gomidas" a realizarse en el Auditorio Nuestra Señora de la Misericordia el día 13 de Noviembre a las 21,30.

Rogamos comunicarse con los Nrs. 52-0480/922-8652/92-7283 donde aguardan sus invitaciones especiales.

CORO ARAX - *Comisión Directiva*

Karasunk

Con motivo de cumplirse cuarenta días del fallecimiento de nuestro querido hijo, esposo y padre

NARCISO MARTIN BOCHGEZENIAN

el **domingo 8 de noviembre** haremos oficiar una Misa de Karasunk en sufragio de su alma, en la Iglesia San Gregorio El Iluminador.

Su madre: Levonig Y. Vda. de Bochgezenian
Su esposa: María Isabel Guezikaraian
Sus hijos Juan Narciso y Any Koruk,
Cristina Isabel y Varuyan Demirdogen
Hermanos y demás familiares.

María Isabel Bochgezenian agradece las condolencias recibidas de familiares y amigos.

Muchacha clara

Muchacha clara, niña dulce
que reflojas en tu rostro tu puro corazón.
Muchacha joven, cual junco suave te mueves,
tiene tu mirada la tibia surora de tus años
y ríos con la risa cristalina del agua vertiente.

Niña clara que corres indulgente por los prados
tu mirar es el de una gacela temerosa y sartarina,
que salpica por doquier risas y besos.
Tú llevas el encanto de tu alma pura
y el tintineo de tu risa juvenil.

Yo miro con amor los dones celestiales
que en ti llevas,
y no puedo más que aprisonar tu contagiosa dulzura
mezclando mi risa taciturna y grave con la risa
que de tus labios brota;
niña dulce, niña matinal, niña clara, niña de mi país.

María Semizian

CONCIERTO HOMENAJE
30° ANIVERSARIO
"CORO ARAX"
BAJO LA DIRECCION DEL MAESTRO
JEAN ALMOUHIAN
PRESENTA SU:
"FESTIVAL GOMIDAS"

Con el auspicio de
Su Eminencia Mons. Krikoris Pouniatian
y la Presidencia Honoraria del
Sr. Eduardo Seferian
Participan los artistas del Teatro Colón
Nuritsa Kassapian - Susana Karamanian
y Andrés Manoukian
Solista Bajo: **Asbed Aryan**
Piano: **Berdjuhí T. de Tarpinian**

VIERNES 13 DE NOVIEMBRE 21,30 HS.
AUDITORIO
NTRA. SRA. DE LA MISERICORDIA
VIRREY LORETO 2348 - CAPITAL
RESERVE SUS LOCALIDADES CON ANTICIPACION
T.E.: 52-0480 / 922-8652 / 92-7283

APOLO XII

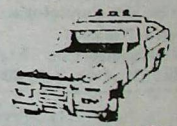

□ Escapes Deportivos
• Equipos Originales
MAXIMA SEGURIDAD Y CONFIABILIDAD
20 AÑOS AL SERVICIO DE VILLA URQUIZA
ALVAREZ THOMAS 2222

CRISTALPAR

WARNES 999. CAPITAL
Esq. Av. Juan B. Justo
T.E.: 855-0562
Accesorios para el automotor
Venta y colocación en el acto
Audio - faros - bocinas - aire acondicionado
cristales tonalizados - techos panorámicos - polarizado de cristales -
Sábados: abierto hasta las 13.00

Doctor

Luis H. Vertanessian

Escribano

Tucumán 1455 7° F *T.E.: 45-2619*

ՊՈՍՏՈՆ

Ս. ՄԻԿՈՅԵԱՆ ԿԱՅՑԵԼԷ «ՊԱՅՔԱՐ»Ի ԽՄԲԱԳՐԱՏՈՒՆԸ

«ՆՈՐ ԿԱՐԵԼԻՈՒԹԻՒՆՆԵՐ ՂԱՐԱԲԱՂԻ ՀԱՐՑԻ ԼՈՒԾՈՒՄԻՆ...»

Անաստաս Միկոյեանի որդին՝ Սէրկէյ Միկոյեան անցեալ շաբաթ Պոստոն կը գտնուէր Սովետական Պատուիրակութեան մը հետ, որպէս հիւր Կիմպրիճի Ճան Քենետի Դպրոցի կողմէ կազմակերպուած համագումարին:

25 տարիներ առաջ կը ծանօթ Գիւպայի մէջ սովետական հրթիռներու ներկայութեան հարցը եւ այդ առթիւ Նախագահ Քենետիի վճռական միջամտութիւնը՝ ետ քաշելու սովետական հրթիռները: Սովետական պատուիրակութեան ուղղուած հրաւէրը նշումն էր այդ տագնապալի դրուագի 25ամեակին:

Սէրկէյ Միկոյեան, որ իր հօր հետ 1962ին Գիւպա կը գտնուէր, այս առթիւ յայտարարեց օտար մամուլին. «Կ'ընդունիմ որ այդ կղզիին վրայ հրթիռներու զետեղումը արկածախնդրական էր, որովհետեւ նկատի չառաւ ամերիկեան հակազդեցութիւնը», իսկ տագնապին որպէս դրդապատճառ՝ Միկոյեան ցոյց տուաւ թէ իրենք, «Մոսկուայի մէջ, հաւատացած էին որ Գիւպային վրայ յարձակում մը կը պատրաստուէր»:

Պոստոն գտնուելուն առթիւ, Սէրկէյ Միկոյեան այցելեց «Պայքար» եւ «Արմինիըն Միրըր Սփէքթէյթըր» շաբաթաթերթերուն խմբագրատունները, եւ մեզի հետ ջերմ եւ սրտաբաց խօսակցութիւն մը ունեցաւ հայկական հարցերով: Անաստաս Միկոյեանի որդին որ լաւ հայերէն կը հասկնայ, քիչ մը դժուարութիւն ունի դիւրահաս հայերէն խօսելու: Մեր խօսակցութիւնը տեղի ունեցաւ անգլերէնով:

Նախիջեւանի հարցին առընչութեամբ մեր հիւրը լաւատեսութիւն չյայտնեց: Ըստ իրեն, տարիներու ընթացքին եւ այլազան ժխտական ազդակներու տակ Նախիջեւանի հայերէն բնակչութենէն ամայացումը, անկարելի կը դարձնէ Նախիջեւանին կցումը Հայաստանին:

Սակայն նոյնը չէ Ղարաբաղի պարագային: Ընդհակառակը: Սէրկէյ Միկոյեանի կարծիքով, Կորպաչովեան այս հրապարակայնութեան մթնոլորտը մեծապէս նպաստաւոր մթնոլորտ մը ստեղծած է, որ արծարծուի Ղարաբաղը Հայաստանի վերադարձնելու հարցը: Հայաստանի եւ Մոսկուայի հայերը այդ ուղղութեամբ արդէն սկսած են աշխատանք տանիլ հանրային կարծիք պատրաստելու գծով: Ու այդ աշխատանքը պիտի շարունակուի:

Սէրկէյ Միկոյեան անդրադարձաւ նաեւ Երեւանի օդի ապականման ստուերոտ հարցին եւ այդ կացութեան պատասխանատուներուն:

Սէրկէյ Միկոյեան անդամ է Ս. Միութեան Գիտական Ակադեմիային: Ունի պատմութեան Տոքթորայի տիտղոսը: Խմբագիրն է Ակադեմիայի «Լատին Ամերիկա» գիտական պարբերաթերթին:

Մեր այն հարցումին թէ ինք ինչպէ՞ս դուրս մնացած էր քաղաքական ասպարէզէն եւ չէր հետեւած իր հօրը ուղիին, Միկոյեան պատասխանեց. «Կը գտնուիմ քաղաքականութեան սահմանին վրայ...»:

ՎԵՀԱՓԱՌԻՆ ՊՈՍՏՈՆ ԵՒ ՏԻԹՐՈՅԹ ԱՅՑԵԼՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ ՋՆՋՈՒԱԾ

Նիւ Ինկլենտի շրջանի Առաջնորդական Փոխանորդ Հոգշ. Պարետ Ծ. Վրդ. Երէցեան, հաղորդագրութեամբ մը մեզի կ'իմացնէ, որ Ամենայն Հայոց Կաթողիկոս Վազգէն Ա. Հայրապետի ճամբորդական յայտագիրները կրճատուած են առողջական հարկադրանքով: Այս պատճառով, ջնջուած է Վեհափառին Պոստոն այցելութիւնը:

Նոյն պատճառով, ջնջուած է նաեւ Հայրապետին Տիթրոյթ տալիք այցելութիւնը, եւ կրճատուած՝ Ուաշինկթըն տալիք այցը:

ՊՈՍՏՈՆ

ԸՆԴՈՒՆԵԼՈՒԹԻՒՆ Ի ՊԱՏԻՒ Թ.Մ.Մ.-Ի ՀԻՄՆԱԴԻՐ ԱՆԴԱՄՆԵՐԷՆ ՏԷՐ ԵՒ ՏԻԿ. ՄԵԹՐ ՀՐԱՉԵԱՅ ՍԵԴՐԱԿԵԱՆՆԵՐՈՒՆ

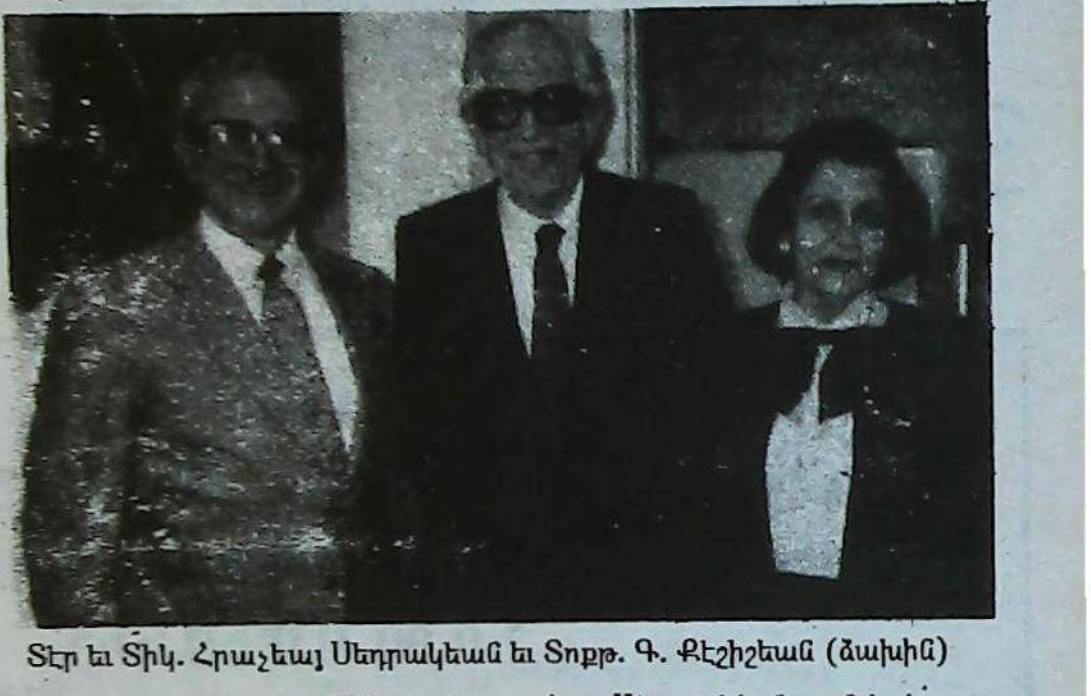

Տէր եւ Տիկ. Հրաչեայ Սեդրակեան եւ Տոքթ. Գ. Քէշիշեան (ձախին)

Ուրախութեամբ կ'իմանանք որ Թէքէեան Մշակութային Միութեան Պոստոնի մասնաճիւղը ընդունելութիւն մը տուաւ, Պայքարի սրահին մէջ, Ուաթըրթաուն, ի պատիւ Միութեան հիմնադիր անդամներէն՝ Տէր եւ Տիկ. Մեթր Հրաչեայ Սեդրակեաններուն:

Թ.Մ. Միութեան Ամերիկայի Կեդրոնական Վարչութեան անդամներ Տոքթ. Գ. Քէշիշեան եւ երգահան Համբարձում Պէրպէրեան, Մեթր Հ. Սեդրակեանը ներկայացուցին որպէս «հաւատքի, համոզումի եւ տեսիլքի մարդ, որ քառասուն տարիներէ ի վեր լծուած է ազգային, միութենական եւ կուսակցական գործունէութեան», ինչպէս նաեւ որպէս «ժողովրդական ղեկավար մը, որ ներկայ կը գտնուի ամէն վիճելի հարցերու մէջ, սակայն շնորհիւ իր անաչառ, նոյնիսկ հաշտարար խառնուածքին թշնամի չունենար»:

ՀԱՃՆՈՅ ՀԱՅՐԵՆԱԿՑԱԿԱՆ ՄԻՈՒԹԵԱՆ 60-ԱՄԵԱԿԻՆ ԱՌԹԻՒ

«Յառաջ» Օրաթերթէն Կ'իմանանք Հետեւեալ Տեղեկութիւնը·

Հոկտեմբեր 14, 1987

Առաջին աշխարհամարտէն ետք Կիլիկիոյ Հայութիւնը երազներով ապրեցաւ: 1920 Հոկտեմբեր 15-ին Հաճընցիները 9 ամիս ինքնապաշտպանութեան դիմելէ ետք, սովի ու ռազմամթերքի սպառման հետեւանքով, քեմալական խուժանին կողմէ մոխրակոյտի կը վերածուէր հերոսական Հաճընը: Միայն 350 հազարի հերոսներ ճեղքելով թշնամիին շղթան կը հասնէին Ատանա: Քանի մը ամիս ետք ֆրանսացիներ կը հեռանային Կիլիկիայէն: Տեղւոյն հայ բազմութիւնները երկրորդ անգամ ըլլալով գաղթականական ցուպը առած կ'անցնէին Լիբանան, Սուրիա, Ֆրանսա եւ Հարաւային Ամերիկա:

Ֆրանսա հաստատուած Հաճընցիներ կ'աշխատէին Մարսէյլի շրջանը, ինչպէս նաեւ Իզէր նահանգի Շաս գիւղը՝ ուր կար ձուլարան մը: Փարիզեան շրջանը հաստատուած Հաճընցիներ 1927-ին ի մի հաւաքուելով հիմը կը դնէին Հաճնոյ Վերաշինաց Հայրենակցական Միութեան, որուն 60-ամեակը, ինչպէս նաեւ Հաճնոյ հերոսամարտի 67-րդ տարեդարձը կը նշուի այս Կիրակի:

60 տարի է, որ Հաճնոյ հայրենակցականը կը պահէ իր գոյութիւնը եւ առանց փողի ու դմբուկի կը տանի ազգօգուտ իր աշխատանքը: Կրթական մարզէն ներս կ'օժանդակէ զանազան երկիրներու մէջ գտնուող ծաղկոցներուն: Բայց իր հիմնական նպատակը եղած է վերածնած տեսնել իր ծննդավայրը՝ հայրենիքին մէջ:

1956-ին, Գալիֆորնիայէն իրաւաբան Արման Կիզիրեան, Հարաւային - Ամերիկայէն Սահակ Պաղչեճեան՝ տեղւոյն հայրենակցականի նախագահ, Ֆրանսայէն «Նոր Հաճըն» ամսաթերթի հիմնադիր Սարգիս Ալթունեան, մեկնեցան Հայաստան բանակցելու համար իշխանութեանց հետ՝ կարենալ հիմնելու համար Նոր Հաճըն անունով աւան մը: Երկու տարի ետք, 500 բնակիչ ունեցող փոքրիկ գիւղ մը կը կոչուէր Նոր Հաճըն, որ ներկայիս ունի 12 հազարի հասնող բնակչութիւն մը: Աւան ունի ճշգրիտ սարքերու գործատուն մը՝ 3 հազար աշխատաւորներով, 250 ճարտարագէտներով: Կան շարժանըկարի եւ թատրոնի երեք սրահներ, յուշարձան՝ նուիրուած Հաճընցի հերոսներուն, Թանգարան՝ ուր հաւաքուած են ծննդավայրէն զանազան առարկաներ, գրադարան: Աւանը ունի նաեւ, մանկամըսուր մը՝ 800 երախաներով, 4 նախակրթարան, մէկ միջնակարգ վարժարան, երաժշտական ուսումնարան մը՝ 250 աշակերտներով, որոնք կը հետեւին 16 տարբեր նուագարաններու դասընթացքներու, մարզադաշտ, լողաւազան եւայլն:

Հաճընցիներ կը շարունակեն իրենց միջոցներով օգտակար ըլլալ աւանին ու Հաճընցի հերոսներուն աւանդը փոխանցել հասնող սերունդներուն:

ՎԱՀԱՆ ՄՆԱԿԵԱՆ

ՊՈՒԷՆՈՍ ԱՅՐԷՍ

«ԿՈՄԻՏԱՍ» ԵՐԳՉԱԽՈՒՄԲԸ 58 ՏԱՐԵԿԱՆ Է

«Կոմիտաս» երգչախումբը ունեցաւ, Ուրբաթ 23 Հոկտեմբեր երեկոյեան, աննախընթաց յաջողութեամբ պսակուած գեղարուեստական ելոյթ մը Արմենիա հանդիսասրահին մէջ, ներկայութեամբ բազմածաւալ հանդիսատեսներու, եւ հովանաւորութեամբ Արժանթինահայոց Առաջնորդ՝ Գերշ. Տ. Գրիգորիս Եպս. Բունիաթեանի:

Բացման խօսքը կատարուեցաւ, խանդավառ մթնոլորտի մէջ, երգչախումբի յանձնախումբի վարչութեան ատենապետ՝ Պրն. Միկէլ Պարսամեանի կողմէ, որ ըրաւ երգչախումբին պատմականը, մատնանշելով որ «...Այսօր կը տօնուի 58րդ տարեդարձը երգչախումբի մը որ կը պատկանի հայ համայնքին, որուն հետ ծնունդ առաւ եւ որուն ծառայեց առանց շեղումի, ընդանալով քայլ առ քայլ զարգացուց յառաջիւն գործունէութիւն մը ի նպաստ հայ մշակոյթին...:» Ապա աւելցուց. «...Մենք բախտաւորութիւնը ունինք տօնելու այս երեկոյ, երգչախումբին 58 ամեակը, երգչախումբին հիմնադիր ղեկավար՝ Պրն. Լեւոն Վարդապետեանի ներկայութիւնը վայելելով»: Այս դրուատիքը ողջունուեցաւ ներկաներուն բուռն ծափահարութիւններով:

Պրն. Պարսամեան շարունակելով ըսաւ. «...Երբեք պիտի չի նահանջեմ այն պայ-

(Շար.ը 10րդ. Էջ)

ՊՈՒԷՆՈՍ ԱՅՐԷՍ

ԱՐՈՒԵՍՏԱԳԻՏԱԿԱՆ ՑՈՒՑԱԴՐՈՒԹԻՒՆ

Լ. Ճիպիլեան-Սիսլեանի քանդակ մը

«Համազգային» Ընկերակցութեան Պուէնոս Այրէսի մասնաճիւղին կազմակերպած արուեստի գործերու ցուցահանդէսը տեղի ունեցաւ Չորեքշաբթի, 21 Հոկտեմբեր ժամը 20:30ին, Արմենիա Մշակութային Ընկերակցութեան շէնքին մէջ: Այս ձեռնարկը ըլլալով բացումը «ցուցահանդէսներու շարքի» մը: Հայ Մշակոյթի ամսուան ծօնուած այս արուեստական ելոյթի ընթացքին ներկայացուեցան հետեւեալ հայ արուեստագէտներուն -նկար եւ քանդակ- գործերը:

Ալիսիա Շիրտմեան եւ Սարգիս Աչճեանի՝ իւղանկարները, Էտուարտօ Մարգարեանի՝ նկարչական գործերը, Լաուրա Ճիպիլեան Սիսլեանի՝ քանդակագործերը:

Այցելուներուն հրամցուեցաւ «Պատուոյ Գինի»:

ՊՈՒԷՆՈՍ ԱՅՐԷՍ

ՄՇԱԿՈՒԹԱՅԻՆ ԵՐԵԿՈՅ ՎԻՍԵՆԹԷ ԼՈՓԷՍԻ ԱԶԳԱՅԻՆ ՎԱՐԺԱՐԱՆԻ ԴԵՐՁԱԿԵԱՆ ԼՍԱՐԱՆԻՆ ՄԷՋ

Վիսենթէ Լոփէսի Սուրբ Գէորգ Եկեղեցւոյ եւ Ազգային Վարժարանի հոգաբարձութեան Մշակութային Ցանձնախումբի նախաձեռնութեամբ սարքուած մշակութային երեկոյթը տեղի ունեցաւ Հինգշաբթի, 29 Հոկտեմբեր 1987, ժամը 21,30ին, հաստատութեան Դերձակեան լսարանին մէջ:

Շրջանիս Հոգեւոր Հովիւ՝ Արժ. Տէր Արշամ Աւագ Քհնյ. Պողոյեան ներկայացուց իր անձնական «Ապրումներն ու տպաւորութիւնները» Մայր Հայրենիք՝ Սովետական Հայաստան, Մայր Սփիւռք՝ Լիբանան եւ այլ վայրերու կատարած այցելութիւններէն:

Այս երեկոյթի ընթացքին պատկերասփռուեցան սահիկներ եւ ցուցադրուեցան նկարներ:

«ԿՈՄԻՏԱՍ» ԵՐԳՉԱԽՈՒՄԲԸ...

(Շար. Ցրդ Էջէն)

քարէն զոր ձեռնարկուած է, պիտի շարունակեմ մինչեւ որ յանձնեմ այս մշակոյթի ջահը երիտասարդ սերունդին, որովհետեւ ո՛չ մեր Հայրենիքը՝ Հայաստան եւ ոչ ալ Հայ Մշակոյթը պէտք չէ որ մեռնին...:»

Երաժշտական յայտագիրը սկսաւ «Բանաստեղծութիւնը Երաժշտութեան մէջ» նշանաբանով: Ճոխ եւ խիստ շահեկան յայտագիր մը որ կը յատկանշուէր Գրաչի Փափաջանեան, Թէքէեան, Ցակոբեան, Զարենց-Սաթեան, Սարմէն-Աթաեան, Սեւակ-Ցովհաննէսեան, Կապուտիկեան-Մազմանեան, Շիրազ-Կիւզէլեան, եւ այլ հայ բանաստեղծութեան եւ երգահանութեան (երաժշտութեան) «հսկաներու» ընտրանի երգերով:

Ցատկանշանակօրէն կը դրսեւորուէին հետեւեալ մեկնակատարները:

Սիրան Զօրեան՝ Սօփրանօ, Նազարէթ Թէճիրեան՝ թէնոր, Աբրահամ Պչաքճեան՝ գլարինէթ, Պերճուհի Թ. Դարբինեան՝ դաշնամուրի գնահատելի ընկերակցութեամբ:

Հանրածանօթ դրագիտուհի Ցելիսա Գույումճեան, որ ստանձնած էր ներկայացնելու եւ մեկնաբանելու պարտականութիւնը, ինքնատիպ պերճաբան խօսքերով եւ ոճով կատարեց իր դերը, տալով երգերու բառերուն պարունակած բանաստեղծութեան ճշգրիտ ու պատշաճ մեկնաբանութիւնը, դրոշմելով ունկնդիրներուն վրայ խորունկ եւ նպաստաւոր տպաւորութիւն: Ցելիսան հաստատեց պերճախօս կերպով, երգի բառերուն, իմաստին, ռիթմին, չափին եւ անոր երաժշտութեան ընդելուզումը՝ բանաստեղծութիւն - երաժշտութիւն ներդաշնակութեան առկայութիւնը:

ԱՐՈՒԵՍՏԱՍԷՐ ՄԸ

ԱՐԵՒՄՏԱՀԱՅ ԱԶԱՏԱԳՐԱԿԱՆ ՊԱՅՔԱՐԻՆ ԾԱԳՈՒՄԸ ԱՐՄԵՆԱԿԱՆ ԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹԵԱՆ ՄԷՋ ԵՒ ՌԱՄԿԱՎԱՐ ԱԶԱՏԱԿԱՆ ԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹԻՒՆԸ ԻՐ 60-ԱՄԵԱԿԻՆ

ՀԱՅԿԱԶԷՆ ՈՒԶՈՒՆԵԱՆ

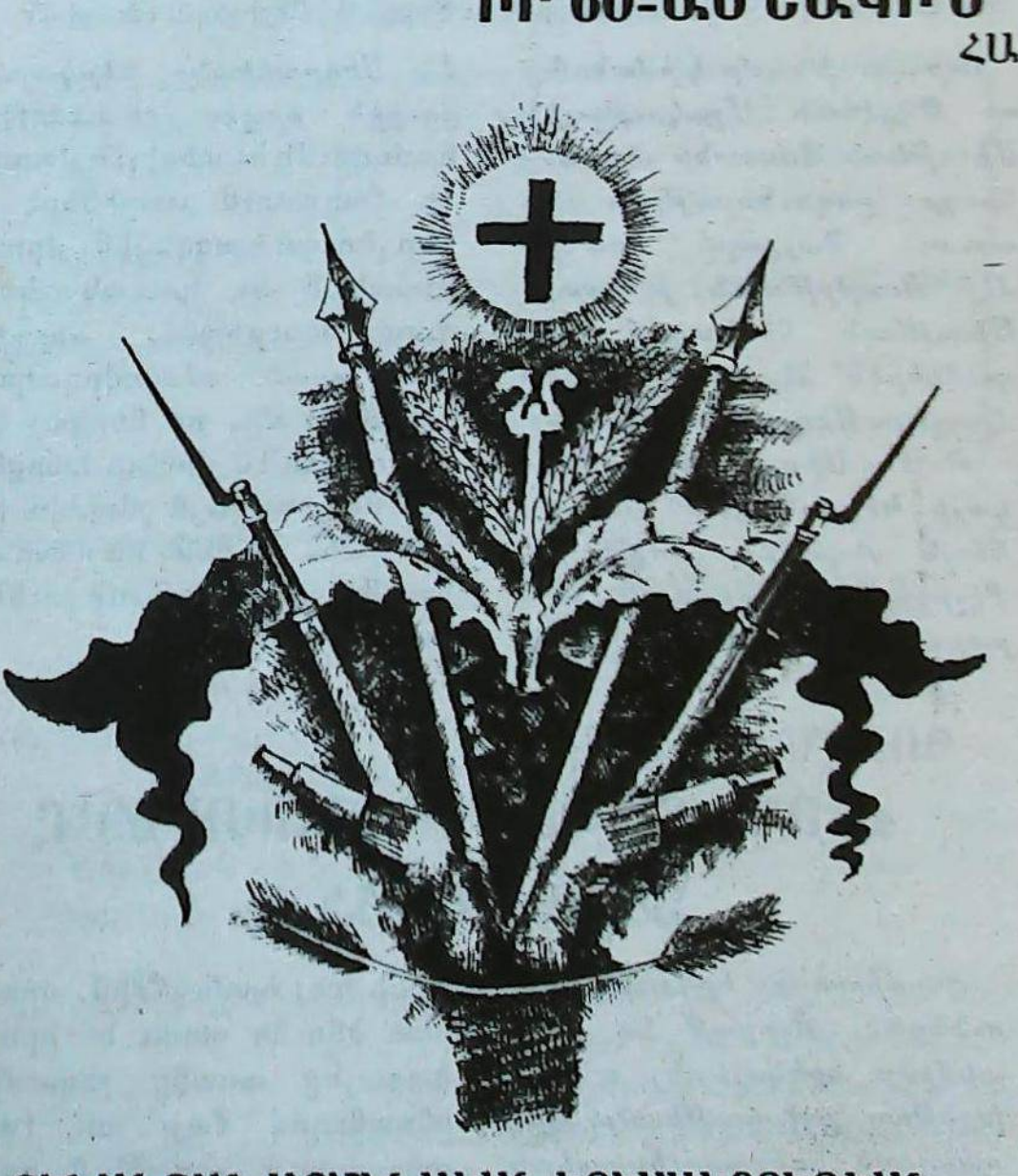

ԶԻՆԱՆՇԱՆ ԱՐՄԵՆԱԿԱՆ ԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹԵԱՆ

Այս բոլորին հետ ու այս բոլորին խթան տուող հայկական դատը, հայկական հարցը առկախ դրուած է միջազգային քաղաքական բեմին վրայ: Երբ անարդարօրէն ստեղծուեցաւ ան, մենք չունեցանք միջոցները արդարօրէն լուծելու զայն: Եթէ ան աւելի քան վեց հարիւր տարիներ ձեւ ու խորք փոխեց, միշտ յուսադրելով մեր ժողովուրդը, որ օր մը անպայման իր բնական լուծումին պիտի յանգի, քանի ժողովուրդը կ'ապրէր իր ամբողջական հողին վրայ, 1915-էն յետոյ ան վերածուեցաւ իր արմատէն խզուած հայ զանգուածներու մղձաւանջին:

Ռամկավար Ազատական Կուսակցութիւնը, ինչպէս Առաջին, նոյնպէս Երկրորդ Համաշխարհային Պատերազմէն վերջ, ամէն առիթ օգտագործեց հայ դատն ու հայկական հարցը ներկայացնելու աշխարհի ճակատագիրը ղեկավարող պետական դէմքերուն: Անշուշտ միամտութիւնը չունէինք կարծելու որ պետութիւններ իրենց շահերու շրջագիծէն դուրս գալով արդարութիւն պիտի ընէին մեր ժողովուրդին: Ինչ որ մինչեւ այսօր դրական արդիւնք կարելի է նկատել, այն եղաւ որ 1915-ի Մեծ Եղեռնէն ետք յաջորդական սերունդներու փոխանցուեցաւ մեր դատին անժամանցելի ու հրատապ գոյութիւնը: Հայ երիտասարդութիւնը միշտ խռովեցաւ, ընդվզեցաւ Թուրքերու կողմէ հայկական հողերու աւարառութեան դէմ ու հայ գիտակցութեան արթնութիւնը ապրեցաւ: Այսօր Հայրենիքի մէջ ալ հայութիւնը կը խռովի նոյն տենչերով: Մէկ իրողութիւն կայ ու կը մնայ յստակ, հայ դատը չէ լուծուած եւ ամբողջ հայ ժողովուրդը այսօր կը հաւատայ աւելի քան որեւէատեն, որ ան պէտք մնայ հայուն պահանջներու օրակարգին վրայ: Պէտք է ան կենսաւորուի, պէտք չէ մարի, պէտք չէ աղօտի եւ մեր յաջորդական երիտասարդ սերունդները պէտք է դաստիարակուին այդ պահանջքով: Ասիկա մեր երիտասարդներուն պիտի տայ նախ հայ կեանքին կապուելու մարտահրաւէր մը, որպէս իտէալ արդարութեան վերահաստատումին, եւ յետոյ հաւատքը, թէ ան օր մը անպայման պիտի լուծուի ի նպաստ մեզի: Համադրական աշխատանքն ու պայքարը հայ դատի հետապնդումին համար կը դառնան պարտադիր:

Ռամկավար Ազատական Կուսակցութեան Վաթսունամեակին, կուսակցութեան գործօն կենդանութիւնը ըսփիւռքահայ կեանքի մէջ, անոր յառաջացուցած դրական արդիւնքները եւ մեր ժողովուրդի ստուար մեծամասնութեան յարումը իր հայեցակէտին ու ազգային դիրքաւորումներուն, Ռամկավար Ազատական Կուսակցութեան ներկայութիւնը կը դարձնեն անհրաժեշտութիւն մը հայ կեանքէն ներս:

Անժխտելի իրականութիւն է, որ բոլոր ժողովուրդներու մէջ կուսակցութիւններն են որ ուղղութիւն կու տան ու կ'առաջնորդեն զանգուածները դէպի ազգային բարօրութիւն, դէպի հաւաքականութեան առողջ զարգացումը: Տարբեր չի կրնար ըլլալ մեր պարագային: Սփիւռքահայ կեանքը ցոյց տուաւ, որ կուսակցութիւններն են որ մղիչ ազդակը հանդիսացան հայ նկարագրի, հայ մշակոյթի, հայ դպրոցի, հայ եկեղեցիի պահպանման, վերածաղկման ու ամուր կառոյցներու վրայ հիմնաւորման, վախճանական նպատակակէտ ունենալով ըսփիւռքի դիմադրականութիւնը, մաշեցնող բոլոր ազդեցութիւններու դէմ: Բազմաթիւ միութիւններ ծնունդ առին, ծաղկեցան անհատներու ճիգերով, բայց ի վերջոյ անոնք խամրեցան, հալեցան կեդրոնաձիգ դէմքերու յոգնութեամբ: Մինչ կուսակցութիւնները մնացին պատնէշի վրայ, միշտ աւելի աշխուժացան, որովհետեւ ո՛չ մանակի էր իրենց հետաքրքրութիւնը եւ ոչ ալ սահմանափակ նպատակակէտներու վրայ կը հիմնէին իրենց գործունէութիւնը: Ամէն երկրի մէջ կուսակցութիւնները որդեգրեցին մարդկութեան բարքերը տնօրինող գաղափարախօսական փիլիսոփայութիւնը, հաւաքական կեանքը մնայուն եղափոխումով բարօրութեան առաջնորդելու համար: Իսկ մեր մասնաւոր պարագային աւելցուցին այդ բոլորին վրայ ազգային նպատակակէտեր:

Քաղաքացիական պարտականութիւն է եւ քաղութիւն իւրաքանչիւր հայու համար, մանաւանդ գիտակից հայու համար, գնահատութեան ենթարկել հայ կեանքի մէջ գործող կուսակցութիւնները եւ իր գործօն մասնակցութեամբ աշխուժացնել իր միտքը հաւաքաբար արտայայտող կազմակերպութիւնը, որպէսզի առաւել արդիւնաւորուին ազգային վերապրումի ճիգերն ու պայքարները:

Ու մենք կը հաւատանք, որ Ռամկավար Ազատական Կուսակցութիւնը իր քաղաքական հայեցակէտով ամենահարազատն է մեր ժողովուրդին ու իր ազգային դիրքորոշումներով ամենաառողջն է հայ կեանքէն ներս: Հայը ուրեմն դուրս գալով կրաւորական կամ անտարբեր վիճակէ, իր խառնուածքին, իր մտածումին արժեւորումը պէտք է հետապնդէ կուսակցական կեանքէն ներս, ի նպաստ իր հաւատքին արդիւնաւորման եւ ուրեմն մեր ազգային իտէալներուն իրագործման:

ՇԱՐՈՒՆԱԿՈՒԹԻՒՆ 10
ԵՒ ՎԵՐՋ

ԹՐՔԱԿԱՆ ԱՐԽԻՒՆԵՐՈՒՆ ՈՂԲԱԼԻ ՎԻՃԱԿԸ

Թրքական «Թէրճիւման»ի մէջ, մշակոյթի եւ գեղարուեստի բաժնի պատասխանատու Պէշիր Այվազօղլու կը գրի Պետական արխիւին մէջ մաս կազմող կարեւոր թղթածրարներուն հանդէպ ցոյց տրուած անտարբերութիւնը, եւ արձագանգ հանդիսանալով գիտական մարդոց ազդարարութեանց, ի մէջ այլոց կը գրէ.-

«1982ին, երբեմնի նախարարներէն Շինասի Օրհլի պատրուակեամբ կազմուած յանձնաժողով մը մանաւանդ մարմին մը, որուն կը մասնակցէի ես ալ, որոշեց նախկին դեսպաններէ եւ հանգստեան կոչուած բարձրաստիճան պետական պաշտօնեաներէ, քննելու համար Պետական արխիւին մէջ գտնուող Հայկական ընթացքները: Կասկած չկար որ հինգ տարի անցած է այն օրերէն ի վեր, ցարդ ոչ մէկ հրատարակութիւն կատարուած է այդ մասին: Թիչեալ մարմնի անդամները, որոնք չեն ուզած իրենց աշխատանքները կապել Արխիւի սենեակներուն մէջ, այդ ընթացքները իրենց մասնաւոր սենեակները փոխադրել տուած են պատերազմական ակադեմիաներու մէջ: Առանց որեւէ ստուգաբանական եւ ճշգրիտ հարցնելու, մեր խորհրդարանի հաշիւով ու մերձաւոր ենթադրութիւններով, անոնք նկրայիս պահ դրուած են գողտնեայ արկղներու մէջ:

Գիտութեան այն մարդիկը, որոնց կարծիքին դիմեցինք նման պարագայի մը կապակցութեամբ, մեզի յայտնեցին թէ աշխարհի ոչ մէկ երկրի մէջ պետական արխիւին մաս կազմող ընթացքներ կամ վաւերագրեր դուրս կը հանուին անկէ, մանաւանդ երբ անոնք ոչ ճշգրտօրէն ստուգած են եւ կամ ալ որեւէ դասաւորման ենթարկուած: Նըման կիրարկում մը առաջին անգամ Թուրքիոյ մէջ է որ կը տեսնուի միայն:

Գիտութեան այն մարդիկը կ'ափսոսան թէ երբ ստուգած ու դասաւորուած ընթացքներուն ուսումնասիրութիւնն անգամ չարտօնուիր իրենց՝ Պետական արխիւի չէնքերէն ու սենեակներէն դուրս, զարմանալի է որ երբեմնի դեսպաններն ու հանգըստեան կոչուած գինուորականներ կրնան գանոնք իրենց փոխադրած տեղերը փոխադրել, եւ թէ առանց դասաւորուած ըլլալու: Այս առանձնաշնորհումը մեծապէս անպատեհ է եւ անըմբռնելի, հետեւաբար կ'արժէ գիտնալ թէ ով տուած է այդ իրաւունքը իրենց, մանաւանդ որ ոչ մէկ մասնագիտութիւն ու փորձառութիւն ունին այդ ուղղութեամբ:

Գիտնականները կարեւորութեամբ կանգ կ'առնեն նաեւ այն իրողութեան վրայ, թէ հակառակ հինգ տարի անցնելուն, ոչ իսկ տող մը հրատարակութիւն կատարած է այդ մասին, ինչ որ կը կրկնապատկէ շուարումն ու զարմանքը այս պարագայով մտնէն հետաքրքրուղներուն:

Օսմանեան արխիւը, 1914ի նախորդող, մնացեալներն ալ ամօր յաջորդող տարիներուն վերաբերեալ յիսուն միլիոն վաւերագրեալ յիսուն միլիոն վաւերագրերէ կը բաղկանայ: Ցարդ, միայն տասն եւ հինգ հազարը կարելի եղած է դասաւորել անոնցմէ: 1957ին տրուած որոշումով մը, 1914ի նախորդող տարիներուն վերաբերեալ թղթածրարներ նախընտրաբար առաջին առթիւ դասաւորման պիտի ենթարկուէին:

Անցեալ տարի, որոշուեցաւ որ 1914ի յաջորդող տարիներու թղթածրարները նախընտրաբար ուսումնասիրուելով դասաւորուին: Նախատեսած էր որ դասաւորման այդ աշխատանքները աւարտած ըլլային յառաջիկայ տարի, իսկ Օսմանեան ամբողջ արխիւին դասաւորումը աւարտէր առաւելագոյն երեք տարիէն: Դասաւորման աշխատանքները կատարելու համար պիտի աշխատէին Օսմաներէնի քաջածանօթ 250 արխիւի մասնագէտներ, անընդմէջ եւ հերթափոխի դրութեամբ, այդ աշխատանքներուն մէկ մասն ալ պիտի կատարուէր Փերթէվնիեալ լիսէին մէջ, չէնքը ամբողջովին բարեզարդուելէ վերջ:

ՓԱՐԻԶ – ՅՈՒԼԻՍ 27, 1987 Ռ.Ա.Կ.–Ի ՊԱՇՏՕՆԱԿԱՆ ՋԵԿՈՒՑ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԻՐԱԽԱՆՑ ՅԱՆՁՆԱԽՈՒՄԲԻ ՄԸ ՍՏԵՂԾՈՒՄԸ

Եւրոպայի հայ Առաքելական Ազատական բոլոր կազմակերպութիւնները որոշեցին, Յուլիս 1987–ին ընթացքին, կազմել Հայկական Իրաւանց Եւրոպական Ցանձնախումբ մը որ կոչ պիտի ուղղէ բոլոր երեսելի անձնաւորութիւններուն որոնք կը փափաքին նպաստել հայ ժողովրդի արդար իրաւունքներուն պաշտպանման:

Հայոց իրաւունքներուն ճանաչումն ու յարգանքը, իբրը հետեւանք 1915ի Ցեղասպանութեան, որ ճանչցուեցաւ մարդկութեան դէմ գործուած անժամանցելի ոճիր որակուելով, անբաժանելիօրէն կապուած են Մարդկային Իրաւանց պաշտպանման, զոր եւրոպական հաստատութիւնները որդեգրած են այնպէս ինչպէս որ Մ.Ա.Կ.–ի դաշնագիրն ու պայմանագրութիւնները վաւերացուցած են:

Հայկական Իրաւանց Եւրոպական Ցանձնախումբը պիտի գործէ Եւրոպական մակարդակով ու չափանիշով, ըլլայ ազգային քաղաքական իշխանութիւններու հետ, ըլլայ միջազգային կազմակերպութիւններու (կամ ուր եւրոպական հաստատութիւնները ներկայացուցած են), որպէսզի նկատի առնուին եւ վերջապէս դադարցում ստանան հայ ժողովրդին իղձերն ու իրաւունքները:

Այս կապակցութեամբ, 1915 ցեղասպանութեան յստակօրէն ճանաչումը եւրոպական խորհրդարանին կողմէ, Սեպտեմբերի մէջ 18 Ուրնիս 1987–ին, կը հանդիսանայ հիմնական հանգրուան մը որ կ'ենթադրէ տրամաբանական եւ անթիւրելի չարունակութիւն:

ՖՐԱՆՍԱԿԱՆ ԱԶԳԱՅԻՆ ԺՈՂՈՎԻՆ ՄԷՋ ԿԱԶՄՈՒԱԾ Է ՀԱՅԿ. ՀԱՐՑԵՐՈՒ ՈՒՍՈՒՄՆԱՍԻՐՈՒԹԵԱՆ ԽՈՐՀՐԴԱՐԱՆԱԿԱՆ ԽՈՒՄԲ ՄԸ

Ֆրանսայի Ազգային Ժողովին մէջ ստեղծուեցաւ կառոյց մը, որ պիտի զբաղի Ֆրանսահայ գաղութի եւ հայկական զանազան հարցերով – ցեղասպանութիւն, լեզու, մշակոյթ, եւայլն – եւ այդ առընչութեամբ գրաւոր եւ բերանացի հարցուփորձերով աշխատանք պիտի տանի Խորհրդարանին մէջ: Այս միջոցով, խորհրդակցութեան, ունկնդրութեան եւ համադրութեան գործունէութիւն մըն է որ տեղի պիտի ունենայ հայկական հարցերու շուրջ:

Հայկական «Ուսումնասիրութեանց Խումբ»ին արդէն իսկ կը մասնակցին 57 երեսփոխաններ (38 Ընկերվարական, 7 U-D-F, 6 R-P-R, 3 Համայնավար եւ 3 Ազգ. Ճակատ): Սահմանափակում չըկայ, ամէն երեսփոխան կրնայ մաս կազմել: «Խումբ»ին նախագահն է ընկերվարական Միշէլ Սափէն, որուն չնորհիւ է որ ծրագիրը յաջող ելք մը ունենայ: Քաղաքական իւրաքանչիւր խմբակցութիւն կըրնայ փոխ-նախագահի աթոռ մը ստանալ:

Ֆրանսօ-Հայկական Համակամութեան գնահատելի աշխատանքին արդիւնքն է այս խումբին կազմութիւնը, որ կապ պիտի ստեղծէ Ֆրանսահայ գաղութին եւ Խորհրդարանին միջեւ:

ԼԻՆԻԷՐՍԻ ՍՈՒՐԲ ՊՕՂՈՍ ՄԱՏՈՒՈՒՐԻ ՄԱՏԱՂԸ

Նոյեմբեր 1–ին, կիրակի օր, տեղի ունեցաւ Սուրբ Պօղոս մատուռի տարեկան մատաղը, որը այս տարի մասնաւոր նշանակութիւն ունեցաւ Լինիէրսի հայութեան համար: Լինիէրսի Սուրբ Պօղոս մատուռը այս տարի կը նշէ օծման 50րդ տարելիցը: Այս առիթիս հոգաբարձութիւնը բարձր պատասխանատուութեան զգացումով ձեռնարկած էր նորոգումի եւ բարեզարդումի որոշ աշխատանքներ, որոնք մեծ գոհողութիւններով եւ մեր եկեղեցասէր բարերարներու առատաձեռն նուիրատուութեամբ չուտով կը վերջանան:

Սուրբ Պատարագին իր արժէքաւոր մասնակցութիւնը բերաւ Կոմիտաս երգչախումբը, ղեկավարութեամբ Օր. Մաքրուհի Էօլմէսէքեանի: Ա-ւելորդ կը համարենք երգչախումբի արուեստային արժէքներու մասին խօսիլ, սակայն մեր ցանկութիւնն է նշել երգեցիկ խումբի անդամներու նկարագիրի եւս մէկ երեսը՝ համերաշխութիւնը, որը ի

(Շար.ը 15-րդ էջ)

UNION GENERAL ARMENIA DE BENEFICENCIA
INSTITUTO MARIE MANOOGIAN
*CURSO LECTIVO 1988 * ABIERTA LA INSCRIPCION*
JARDIN DE INFANTES SERPUHI EKSHIAN
ESCUELA PRIMARIA BERDJUHI EMIRIAN
COLEGIO SECUNDARIO-BACHILLERATO MERCANTIL
1º a 5º AÑO DORIS TCHINNOSIAN
INTEGRE A SUS HIJOS EN LA COMUNIDAD ARMENIA DESDE PARECORDZAGAN
ARMENIA 1322 773-2820 / 772-2617

ՀԱՅՐԵՆԻ ԱՇԽԱՐՀ

ՖՐԱՆՍԱՀԱՅ ԼՐԱԳՐՈՂՆԵՐՈՒ ԱՅՑԵԼՈՒԹԻՒՆԸ ՀԱՅԱՍՏԱՆ

Հինգ օր Հայաստան այցելած են ֆրանսացի լրագրողներ, որոնք Մոսկուա գացած էին զբօսաշրջիկական կազմակերպութեանց ներկայացուցիչներու եւ պատմաբաններու ընկերակցութեամբ՝ Խորհրդային Միութեան արտաքսահմանեան զբօսաշրջիկութեան պետական կոմիտէի հրաւէրով: Հիւրերը Հայաստանի մէջ ծանօթացած են հին հայկական ճարտարապետութեան յուշարձաններուն, Մատենադարանին, Երեւանի Թանգարաններուն եւ ցուցասրահներուն, այցելած են Էջմիածին եւ Սեւանայ Լիճ: Թէ-էֆ· 1 կայանի լրագրողները հետաքրքիրի համար՝ նկարահանած են ժապաւէն մը Հայաստանի պատմութեան եւ ներկայի, տնտեսութեան ու մշակոյթի զարգացման մասին: Արտասահմանեան զբօսաշրջիկութեան գլխաւոր վարչութեան պետը՝ Հենրիկ Լիլոյեան, ընդունելով լրագրողները խօսած է Հայաստանի զբօսաշրջիկական կարելիութիւններուն մասին: Խօսք առնելով պատուիրակութեան ղեկավարը՝ «Մոնտոթուռ» ճամբորդական ընկերութեան տնօրէն Ժան-Փիէռ Մետիոնի, ըսած է.- «Ներկայիս զբօսաշրջիկութեան զարգացման մէջ կը սկսին գերակշռել այսպէս կոչուած երկրորդ սերունդի ճամբորդութիւնները, այսինքն մարդիկ կը ճամբորդեն ոչ թէ տարբեր երկիրներու եւ ազնոց տեսարժան վայրերուն պարզապէս ծանօթանալու համար, այլ պատմութեան եւ մշակոյթի յուշարձաններու միջոցով ազնոց անցեալի խոր ճանաչումին համար: Հայաստան սքանչելի կարելիութիւններ ունի ճամբորդութիւններու կազմակերպման համար: Ինծի այնպէս կը թուի, որ հակառակ մեր երկիրներու բաղաքական սիստեմներու արմատական տարբերութեան, մեզ աւելի շատ բան կը միացնէ, քան կը բաժնէ: Ասկէ զատ, մեծ է հետաքրքրութիւնը ձեր երկրին նկատմամբ, խորհրդային հասարակութեան կեանքին մէջ տեղի ունեցող վերափոխումներու նկատմամբ»:

ՔԱՆԴԱԿԱԳՈՐԾ ԱՐԱՇԻՐԱՁ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՆԿԱՐԻՉՆԵՐՈՒ ՄԻՈՒԹԵԱՆ ՆՈՐ ՆԱԽԱԳԱՀ

Երեւանի Ստեփան Շահումեան պալատը Հոկտեմբեր 1-ին եւ 2-ին տեղի ունեցած Հայաստանի նկարիչներու ԺԳ. համագումարին ընտրուած է նոր վարչութիւն մը: Վարչութեան նախագահ ընտրուած է քանդակագործ Արա Յովհաննէսի Շիրազ: Նախկինը՝ Ս. Մուրադեան, կերպարուեստի մարզէն ներս իր ունեցած վաստակին ի գին նահատուելուն, պարգեւատրուած է Հայաստանի Գեղարուեստի Խորհուրդի պատուոյ գիտով:

ԱՄԱՍԻՈՅ ՄՇԱԿՈՅԹԻ ՏԱՆ «ԱՇՈՅՔ» ԵՐԳԱԽՈՒՄԲԸ

Մոսկուայի ժողովրդական տնտեսութեան նուաճումներու ցուցահանդէսի տաղաւարին մէջ տեղի ունեցած ժողովրդական ստեղծագործութեան համամիութենական Բ. փառատօնին մասնակցած է նաեւ Հայաստանի Ամասիոյ չրջանի մշակոյթի տան «Աշոյք» ազգագրական երգչախումբը: Այդ պատիւը խումբին տրուած է փառատօնի նախնական հանգրուաններուն յաղթած ըլլալուն համար:

Զորս տարուան պատմութիւն ունի խումբը, բայց արդէն կը վայելէ մեծ ժողովրդականութիւն, յատկապէս հայկական հինաւուրց երգերը տարածելուն համար: Խումբի իւրաքանչիւր անդամ՝ սկսած 77-ամեայ Դոլորէս Ամիրխանեանէն մինչեւ առաջին դասարանի աշակերտուհի Եթերիկ Մայիլեան, երգի հանդէպ իրենց ունեցած պաշտամունքով չահած են թէ՛ համագիւղացիներու, թէ մասնագէտներու համակրանքը: Խումբին ղեկավարն է մշակոյթի տան տնօրէն Վ. Խանոյեան: Երգչախումբին մէջ ընդունուելու համար պարտադիր պայման մը կայ, այն է՝ որ իւրաքանչիւր նոր անդամ պարտաւոր է իրեն հետ բերել մեծերէն լսած հայկական հինաւուրց երգ մը, պարերգ մը, հազուադէպ մեկնաբանուող մեղեդի մը: Հոս է, որ ընդհանուրի ջանքերով կը վերածնին տասնամեակներու փոշիին տակ անթեղուած ժողովրդական երգի գանձերը: Խումբը՝ իւրաքանչիւր համերգի ընթացքին, կը մեկնաբանէ նոր յայտնաբերուած երգեր ու անոնց տարբերակները: Երգչախումբին յայտագրին մէջ տեղ գտած են «Ծայտոն ղրկեմ, եար ջան», «Հայլի քամար», «Ջոք տուր մարէ», «Առուի վրրի են բարձրի կնաւը» պարերգները:

ԱՄԵՐԻԿԱՅԻ ԵՒ ԽՈՐՀՐԴԱՅԻՆ ՇԱՐԺԱՐՈՒԵՍՏԱԳԷՏՆԵՐՈՒ ՄԻՋԵՒ ՀԱՄԱՁԱՅՆԱԳԻՐ ՄԸ ՍՏՈՐԱԳՐՈՒԱԾ

«Սովինֆիլմ» հաստատութեան մէջ ստորագրուած է Միացեալ - Նահանգներու եւ Խորհրդային Միութեան վաստակար պատրաստողներու համաձայնագիր մը, ըստ որուն պիտի նկարահանուին բազմաթիւ փաստանկարներու չարքեր՝ երկու երկիրներու մասին: Ամերիկեան «Պրոտքասթ վիտէօ քոմփնի-քէյշըն» ընկերութեան տնօրէն Սթենլի Մելիճըն-Օտլի եւ խորհրդային փաստանկարներու կեդրոնական արուեստանոցի բեմադիր Ալեքսանդր Անտրէեւ գացած են Հայաստան եւ սկսած կէս ժամուայ փաստանկարի մը նկարահանումը: Ի դէպ, Ամերիկացին կ'ուզէ փաստանկարները պատրաստել՝ բացի Հայաստանէն, Մոսկուայի, Լենինգրատի, Պայքալի, բնութեան պահպանութեան, Միչին-Ասիոյ մասին, իսկ խորհրդային բեմադիրը՝ ամերիկեան համալսարաններու ուսանողական կեանքի, արդիւնաբերական քաղաքի մը ու իր հարցերուն: Մոսկուա, «Իզվեստիա»ի խմբագրատունը տեղի ունեցած հարցազրոյցի մը ընթացքին Սթենլի Մելիճըն - Օտլի ըսած է.- «Կ'երթանք մեր նախնիներու հայրենիքը: Անոնք՝ Մալիգեաններըը, այսպէս կը հնչէ մեր մականունը հայերէն, Հայաստանէն գացած են դարասկիզբին, եղեռնի օրերուն: Կ'ուզեմ, որ 11-ամեայ մանչս՝ Մէյթիու, որ հետս է, ծանօթանայ Հայոց Պատմութեան, սովորութիւններուն եւ բարքերուն: Ժապաւէնին մէջ չատ բաներ ցոյց տրուին իր աչքերով»:

ԻՆՔՆԱՆԿԱՐԸ ՍՈՎԵՏԱՀԱՅ ԳԵՂԱՆԿԱՐՉՈՒԹԵԱՆ ՄԷՋ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՊԵՏԱԿԱՆ ՀԵՌՈՒՍՏԱՏԵՍՈՒԹԵԱՆ ԱՍՏՂԵՐԻ ԵԼՈՅԹԸ ՊՈՍՏՈՆՈՒՄ

Օֆելիա Համբարձումեան

Հայրենի ժողովրդական արուեստագէտներ Օֆելիա Համբարձումեանը, Մելանիա Աբովեանը եւ Ռուբիկ Մաթեւոսեանը, Հայաստանի պետական հեռուստատեսութեան մի խումբ աստղերի հետ, երեկոյթ պիտի ունենան Պոստոնում, իրենց Գանատա, Մ. Նահանգներ համերգային շրջագայութեան ընթացքին: Համերգը, որ կազմակերպել է Պոստոնի հեռուստատեսութեան «Հայլայց» հայկական ծրագիրը, տեղի պիտի ունենայ Հինգշաբթի Նոյեմբեր 5-ին, երեկոյեան ժամը 8ին, Պելմոնթ Հայսքուլի սրահում: Համերգին իրենց մասնակցութիւնը պիտի բերեն նաեւ Հայրենի հեռուստատեսութեան աստղեր՝ Լիտա Զաքարեանը, Էդիկ Դարբինեանը, Ալլա Ղազարեանը, Ջութակահար Կարօ Հայրապետեանը եւ հեռուստատեսութեան «Ակունք» ազգագրական Համոյթը: Աւելի քան չորս տասնամեակ է, ինչ Օֆելիա Համբարձումեանը հնչեցնում է հայ ժողովրդական երգը՝ հայրենի եւ արտասահմանեան դահլիճներում:

1961 թուականը նշանակալից է եղել երգիչ Ռուբիկ Մաթեւոսեանի կեանքում: Այդ թուականի Նոյեմբեր 5ին, երիտասարդ երգիչը իր առաջին համերգն է ունեցել Հայաստանի պետական հեռուստատեսութիւնից: Նրա խորհրդատու-ուսուցիչներն են եղել երաժիշտ-կոմպոզիտոր Արամ Մերանգիւլեանը եւ Փրոֆ. Թամարա Շահնազարեանը:

U.N.E.S.C.O-ի Միջազգային Փառատօնին առաջին կարգին արժանացած եւ Բեռլինի Երիտասարդական 10րդ Փառատօնին ոսկեայ շքանշանով պարգեւատրուած՝ երգչուհի Մելանիա Աբովեանին լաւագոյնս ներկայացնում է հայրենի բանաստեղծուհի Սիլվա Կապուտիկեանը, իր պատկերազարդ գրքով: «Հայկական ճարտարապետութեան զուսպ չափն ու ձեւը յիշեցնող յոյժ ազգային երգչուհի է Մելանիա Աբովեանը, որին հասկանում եւ գնահատում են աշխարհի տարբեր հանդիսասրահներում»: Զարմանալի խիտ, արտայայտչական հագար ու մի երանգով հագեցած ձայն ունի Մելանեան: Մելանեան իր մէջ աշխարհ ունի, հող ու պատմութիւն, արմատ ու ծլարձակում ամփոփող խորը, բազմաշերտ խռովքով ու քնքշութեամբ տրոփող աշխարհ, որը ելք ու դուռ է գտնում, ամենից շատ, հայ հնադարեան մեղեդիների, կոմիտասեան երգերի, գեղջկական հինաւուրց մորմոքների յորդումներով», գրում է Կապուտիկեանը:

Հայրենի հեռուստատեսութեան աստղերի այս բացառիկ ելոյթի հասոյթը նպաստելու է «Հայլայց» հայկական ծրագրին:

ՋՈՒԹԱԿԱՀԱՐ ԿԱՐՕ ՀԱՅՐԱՊԵՏԵԱՆ ՀԱՅ - ՄՈԼՏԱՎԱԿԱՆ ԲԱՐԵԿԱՄՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԵՐԳԻՆ

Հոկտեմբեր ամսուն Երեւանի Մարզահամերգային Համալիրի մէջ տեղի ունեցաւ Հայ - Մոլտավական բարեկամութեան երեկոն, ուր իրենց մասնակցութիւնը բերին երկու հանրապետութիւններու արուեստագէտները:

Հայ - Մոլտավական բարեկամութեան երեկոյի բարձրակէտը հանդիսացաւ, ջութակահար Կարօ Հայրապետեանի ելոյթը, Մոլտավական նուագախումբի ընկերակցութեամբ:

Հայ երաժիշտը որ երկար տարիներ ապրած ու ստեղծագործած է Մոլտավիոյ մէջ, ուսումնասիրած ըլլալով Մոլտավիոյ ժողովուրդի երաժշտութիւնը եւ ըլլալով շատ ծանօթ երկու ժողովուրդներու երաժշտասէրներուն, ջութակին տիրապետելու իր բացառիկ տաղանդը ցուցաբերեց, արժանանալով ներկաներուն բուռն ծափահարութիւններուն:

ՄԻԱՑԵԱԼ ՆԱՀԱՆԳՆԵՐ
1987Ի ԳՐԱԿԱՆՈՒԹԵԱՆ ՆՈՊԵԼԵԱՆ ՄՐՑԱՆԱԿ

1987-ի գրականութեան Նոպելեան Մրցանակը շնորհուեցաւ հրեայ ծագումով սովետ անջատական, երկու տարի Սիպերիա աքսորուած, Ճոզէֆ Պրոտսքիի:

47 տարեկան երիտասարդ մրցանակակիրը, որ Ա.Մ.Ն.ի քաղաքացիութիւն ստացած է, 12 տարիներէ ի վեր կը բնակի Նիւ Եորք եւ կը դասախօսէ (Ա.Մ.Ն.) Քոլումպիայի Համալսարանը:

Ճ. Պրոտսքի որ Լոնտոն կը գտնուէր, ուր կը սրբագրէր իր նոր երկին "To Urania"ի բնագիրը, շատ զարմացաւ լուրը իմանալով:

Այս առնչութեամբ Խօսէ Բերես, ռուս գրականութեան սպաներէնի թարգմանիչ, հետեւեալ խօսքերով արտայայտուեցաւ:

«Պրոտսքի լաւ բանաստեղծ է, սակայն շատ հեռացած կը մնայ այսօրուայ ռուս գրականութենէն: Իրենց երկրին իշխանութեան դէմ պայքարող, աւելի «վտանգուած» բանաստեղծներ կան որոնք, թերեւս աւելի արժանի էին այս մրցանակին»:

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՑԵՂԱՍՊԱՆՈՒԹԵԱՆ ԺԱՊԱՒԷՆԻ ՊԻՒՏՃԷՆ ՎԱՒԵՐԱՑՈՒԱԾ

Գալիֆորնիոյ Էսեմպլի Թիւ 1375 Բանաձեւը, որ կը յանձնարարէր Հայկական Ցեղասպանութեան ու Ճափոնացի ամերիկացիներու արգելափակումին մասին առանձին ֆիլմեր պատրաստել, վերջնականապէս վաւերացուեցաւ նահանգապետ Ճորճ Տէօքմէճեանի կողմէ 27 Սեպտեմբերին:

Իւրաքանչիւր ժապաւէնի պատրաստութեան ծախսերուն պիտի յատկացուի 50,000ական տոլար: Հանրային դաստիարակութեան Վերահսկիչ տնօրէնին կը մնայ ֆիլմարտադրիչներու յանձնել գործը, որ պատրաստուելէ ետք, վաւերացմանը պիտի ենթարկուի Կրթական Յայտագրի Զարգացման Յանձնախումբին:

Վերոյիշեալ երկու ժապաւէնները պիտի գան լրացնելու լսողա-տեսողական նիւթերու պակասը, որ գոյութիւն ունէր խնդրոյ առարկայ պատմական երկու դէպքերու մասին:

30-ԱՄԵԱԿ «ԱՐԱՔՍ» ԵՐԳՉԱԽՈՒՄԲԻՆ
ՅՈԲԵԼԻՆԱԿԱՆ ՀԱՄԵՐԳ - ՀԱՆԴԻՍՈՒԹԻՒՆ
Հովանաւորութեամբ՝ Գերշ. Գրիգորիս Եպս. Բունիաթեանի
Պատուոյ Նախագահութեամբ՝ Էտուարտ Սէֆէրեանի
ԿՈՄԻՏԱՍԵԱՆ ՓԱՌԱՏՕՆ
Ղեկավարութեամբ՝ Ժան Ալմուխեանի
Մասնակցութեամբ «Քոլոն»ի արուեստագէտներ սոփրանօ՝ Նուրիձա Գասապեանի
Մեցցօ՝ Սուսանա Գարամանեանի եւ թենոր՝ Անտրէս Մանուկեանի:
Մենակատար պար՝ Ասպետ Արեան:
Դաշնակով կ'ընկերակցի Պերճուհի Թոքաթլեան - Դարբինեան
ՏԵՂԻ Կ'ՈՒՆԵՆԱՅ ՈՒՐԲԱԹ 18 ՆՈՅԵՄԲԵՐ ԺԱՄԸ ՃԻՇԴ 21,30-ԻՆ
ՄԻՍԵՐԻՔՈՐՏԻԱ ՍՐԱՀԻՆ ՄԷՋ ՎԻՐՐԷՅ ԼՈՐԷԹՕ 2348
ՏՈՄՍԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ ԴԻՄԵԼ՝ 52-0480, 922-8652, 92-7288

ՏԱՐԱԾԵՑԷՔ
«ՍԱՐՏԱՐԱՊԱՏ»
ՇԱԲԱԹԱԹԵՐԹԸ

Su café molido
al gusto oriental
Gran Visir
Boedo 510.
T.E.: 97-4763

ԹԷՔԷԵԱՆ ՄՇԱԿՈՒԹԱՅԻՆ ՄԻՈՒԹԵԱՆ

40-ԱՄԵԱԿԻ ԱՌԹԻԻ

1947 — 1987

ՆՈՐԱՀԱՍ ՍԵՐՈՒՆԴԸ ԵՒ Ռ.Ա.Կ.Ը

(ԳԱԼԻՖՈՐՆԻՈՅ ՊԱՏԳԱՄԱՒՈՐԱԿԱՆ ԺՈՂՈՎԻՆ ԱՌԻԹՈՎ)

ԳԱՂՈՒԹԱՅԻՆ ԿԵԱՆՔԻ ՀՈԳԵՐԸ ԵՒ ԱԶԳԱՅԻՆ ԳՈՅԱՏԵՒՄԱՆ ՏԱԳՆԱՊՆԵՐԸ

Գրեց՝ ԱՆԴՐԱՆԻԿ ԱՆԴՐԷԱՍԵԱՆ

Գաղութային կեանքն ալ, իր ծագումէն ի վեր, ունեցեր է, եւ այսօր ալ ունի, ընկերային հոգեր, հասարակական ցաւեր ու ազգային գոյատեւման տագնապներ: Իր սեփական տաժանքներէն, իր պանդուխտի դժխեմ վիճակէն բղխող կարօտներէն ու ճգնաժամերէն զատ, ան մշտապէս մտահոգ է նաեւ արտաքին աշխարհի խառնարանէն պայթած խռովութեանց, յեղափոխութիւններուն ու պատերազմներուն սարսափին, եւ ապրեր է անոնց մղձաւանջին տակ: Ուրեմն բնական էր, որ տարագիր հայ համայնքներու առօրեան կրկնապէս աւելի տաժանելի դառնար, անոնց կարիքները աւելի դառնօրէն ճնշէին, եւ օտար կլանումի կոհակներուն դէմ աւելի ցաւագին, աւելի օրհասական ըլլային անոնց պայքարները: Եւ անկասկած եղա՛ն: Իսկ հիմա, սփիւռքը կը մտնէ նոր հերթափոխի մը շրջանէն ներս: Երէց ու միջին սերունդներուն յաջորդելով՝ նորահաս տղաք ու աղջիկներ, օժտուած բարձրագոյն կրթութեամբ, արդէն կը մտնեն գաղութահայ կեանքի ու գործունէութեան տարբեր մարգերուն մէջ եւ հետզհետէ կը բարձրանան առաջնորդող դիրքերու: Ջարակոյս չկայ, որ մեր իրականութեան ամէնէն ոգեւորիչ երեւոյթն է ասիկա, – որովհետեւ միայն աշխատանքի ու կոչումի այս փոխանցումով հնարաւոր է կերտել մարդկային կամուրջը՝ որուն վրայէն, սփիւռքահայ մշակութային չարժումները, ազգային ժառանգութիւնները, հիմնարկներն ու հաստատութիւնները անցեալէն պիտի չարունակուին դէպի ապագան:

Ինչպէս ամէն ուրիշ ժողովուրդի՝ մեր մէջ եւս երիտասարդ տարրերու մեծագոյն հատուածը զարձեր է գերազանցօրէն նիւթապաշտ, անձնակեդրոն եւ հաճոյասէր: Հարկաւ ամէն դար եւ ամէն երկիր ունեցեր է զանոնք, – որեւէ ազնիւ ձգտումէ զատարկ, եւ տեսիլէ չբաւար, եւ իրենցմէ նիւթի չիւղ մը կամ գործով կաթիլ մը ընծայելու խանդէն թափուր այդ լեզէոնները: Բայց հիմա՝ կարծես մասնագիտացուած, պճնուած ասպարէզի մը վերածուեր է ընկերային բարօրութեան իտէալներ կոխկրտելու, եւ ազգային վերապրումի խարիսխներ ուրանալու կենցաղային ճամբան: Տղաք կը մտնեն համալսարան, դժուար ճիգերով զայն կ'աւարտեն, դէռ կը շարունակեն ուսանիլ՝ աւելի սուղ, այսինքն չհասէտ տիտղոսներ գրաւելու համար, եւ անոնցմով կը հետապնդեն տիրական նշանակէտ մը, – փարթամ կեանք, որ չքեղ տուն, փայլուն ինքնաշարժ ու գունաւոր պատկերացով ունեցնայ, որ զուարճութիւն ու վառնում, վայելք ու վատնում, դրամ ու վառնում ունենայ, բայց առանց գաղափարի ու ծառայութեան, եւ համոզումի ու զոհաբերութեան ճառագայթի մը՝ որ այդ բոլորին վրայ նաեւ նպատակի վեհմութեան արժանիքը ձգէր:

Անոնք կը խորհին թէ իմաստուն են, նոյնիսկ խորամա՛նկ, որ թոթափեր են, իրենց անձերէն դուրս՝ ամէն պարտականութեան բաժին, եւ խզեր են ամէն երախտիքի կապ, եւ կրնան ազատօրէն լողալ պարտազանց դասալքութեան պղտոր հոսանքէն վար: Հաւանաբար անոնք կ'անդրադառնան իրենց մենութեան պահերուն, թէ ինչ որ ունին՝ իբրեւ մարմին, եւ միտք ու ոգի, եւ տաղանդ ու յաջողութիւն, կը պարտին հայ ժողովուրդին, որ գիրենք ծներ եւ օժտեր է այդ յատկանիշներով: Իսկ իրենք, այդ բոլոր պարգեւներուն դէմ մերժելով որեւէ հատուցում՝ դարեր են սիտղոսուած մակաբոյծեր, զո՛ւրկ իրենց համայնքին ու ժողովուրդին որեւէ բարիք բաշխելու, անոնց կարիքներուն մատչիլ մեղմելու, զանոնք ճչմարտապէս սիրելով բարձրացնելու ամէնէն խոր ու մայրուն հրճանքէն:

Բայց կան, հարկաւ, միւսները, սակաւները, հաւատալու, կերտելու, մաքառելու չօժար եւ ընդունակ տղաքն ու աղջիկները: Անոնք են, որ կեանքի մացառուտին մէջէն իրենց ճամբան բանալու, եւ ընտանիք կազմելու եւ ապագային ծրագրելու դժուարին ճիգերուն հետ՝ կը մտնեն ըսփիւռքահայ ազգային, հասարակական, մշակութային ու կրթական շարժումներուն ու ձեռնարկներուն մէջ: Անոնք են, որ կը մտահոգուին, կը խարխափեն, ու կ'աշխատին գաղութահայ գոյապայքարին խրամները պաշտպանելու համար: Անոնք են, որ այսօր չարքային մարտիկներ կամ օժանդակ կառուցանողներ՝ վաղը պիտի դառնան փորձուած ու հաւատաւոր առաջնորդներն գործի, ճգտումի ու տեսիլքի այդ ամբողջ ժառանգութեան:

Սակայն որպէսզի կարենան արդիւնաւոր կերպով վարել վերապրելու, տեւելու մեր անհաւասար կռիւը՝ նորահաս սերունդի անդամներ պէտք է պատրաստուին իրենց վիճակած այդ կենսական դերին: Իրենք, որ երկար տարիներ կը հետազօտեն, կը ճգնին ու կը սորվին, որեւէ մասնագիտութեան տիրանալու համար՝ դիւրաւ պիտի հասկնան, որ սփիւռքահայ կեանքն ու գործունէութիւնը ղեկավարելու համար, անհրաժեշտ պայման է զանոնք ուսումնասիրել ու ճանչնալը: Անհրաժեշտ պայման է, որ նոյնքան անկողմնակալ, առարկայական մտածումով քննեն, ու վերլուծեն գաղութահայ հոգերն ու կարիքները, եւ տագնապներն ու պատկառումները, եւ անոնց պատճառներն ու հետեւանքները:

(Շար.ը 15-րդ էջ)

. Remises
. Sepelios
. Traslados

CASA Rivera
CORALLO, CUFARO Y CIA.

Jubilados, pensionados, cónyuges y fliares. sin cargo

Av. Córdoba 4902 T.E.: 773-2800/772-3288

ԱՆԴՐԱՆԻԿ ՉԵԼԵՊԵԱՆԻ

«ՋՕՐԱՎԱՐ ԱՆԴՐԱՆԻԿ ԵՒ ՀԱՅ ՅԵՂԱՓՈԽԱԿԱՆ ՇԱՐԺՈՒՄԸ»

Խորագրեալ կոթողական աշխատասիրութիւնը

(764 էջ, 100է աւելի նկարներ, մատենագիտութիւն՝ 270 աղբիւրներու)

ՍՏԱՆԱԼՈՒ ՀԱՄԱՐ ԴԻՄԵԼ ՀԵՂԻՆԱԿԻՆ

ANTRANIG CHALABIAN
17264 Melrose
Southfield, Michigan 48075
U.S.A.

Հայաստրանեայց Եկեղեցի Հիւսիսային Ամերիկոյ
(Արեւմտեան Թեմ)

Armenian Church of North America Western Diocese

Մեծապէս գնահատելի է, որ ԹԷքէեան Մշակութային Միութիւնը ձեռնարկած է այս տարի արժանավայել կերպով նշելու պատուական այս Միութեան ծննդեան քառասուն ամեակը՝ պատշաճ հանդիսութիւններով եւ յուշամատեանի մը հրատարակութեամբ:

Արդարեւ բոլորիս համար երջանկութիւն եւ հպարտութիւն է ականատես ըլլալ մեր ոգեւոր եւ մշակութային կեանքի աղբիւր՝ Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածնի եւ Մայր Հայրենիքի վերածաղկած իրականութեան: Հայրենիքի եւ Մայր Աթոռի շունչով ոգեւորուած ու ներշնչուած մշակութային եւ ազգային հաստատութիւնները Արտասահմանի մէջ կը կատարեն չափազանց գնահատելի եւ օրինութեան արժանի բարի գործեր, ըլլան անոնք կրթական, մշակութային, ընկերային եւ կամ հայակերտման մարզերէն ներս:

Հպարտութեամբ կրնանք հաստատել, թէ ԹԷքէեան Մշակութային Միութիւնը առաջիններէն է մեր մշակութային կազմակերպութեանց մէջ, որ քառասուն երկար տարիներէ ի վեր հսկայական աշխատանք ու ճիգ կը թափէ Արտասահմանի մէջ, ոչ թէ միայն պահպանելու մեր մշակոյթը, այլ կարելիութեան սահմանին մէջ բարգաւաճելու եւ հարստացնելու համար մեր արդի գրականութիւնը:

ԹԷքէեան Մշակութային Միութիւնը Միջին Արեւելքի, Եւրոպայի, Հիւսիսային եւ Հարաւային Ամերիկաներու եւ Աւստրալիոյ մէջ իր բազմաթիւ մասնաճիւղերով, կեդրոններով, գիտակից ու գործունեայ անդամ-անդամուհիներու անխոնջ ջանքերուն շնորհիւ կը գտնուի ուղիղ եւ շինիչ ընթացքի մէջ՝ իրագործելով բազմաթիւ ծրագիրներ՝ ազգային մշակութային եւ շինարարական մարզերէն ներս:

Միութիւնը իր օրինակելի կարգապահութեամբ ու հաւատարմութեամբ հանդէպ Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածնի եւ ընդհանուր առմամբ Հայց. Առաքելական Եկեղեցւոյ առաքելութեան, անվերապահօրէն կ'արժանանայ մեր օրինութեան:

Մեր մաղթանքն ու աղօթքն է, որ ազգապարծան այս միութիւնը առաւել եւս զօրանայ իր նոր մասնաճիւղերով եւ անդամներով՝ որպէսզի Հայ Մշակոյթի գանձերով հարստացնէ մեր երիտասարդ սերունդի մտքերն ու հոգիները եւ քաջութեամբ շարունակէ իր ծառայութիւնը մեր սիրեցեալ Հայ Ժողովուրդին:

Առողջութեան եւ առաւել յաջողութեան լաւագոյն մաղթանքներով եւ

Հայրական Օրհնութեամբ՝

ՎԱՉԷ ԱՐԻՇԵՊԻՍԿՈՊՈՍ ԳՈՎՍԷՓԵԱՆ
Առաջնորդ

ԽԱՉԲԱՌ ԹԻՒ 4

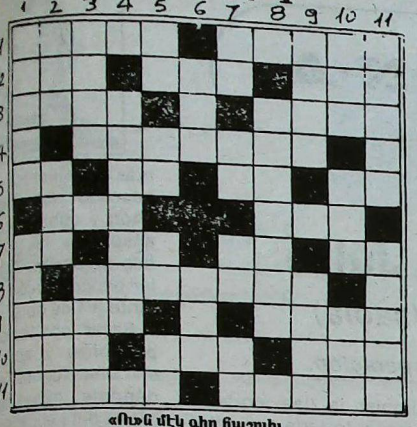

«ՈչՓ մէկ գիր հաշուիլ

ՈՒՂՂԱՀԱՅԵԱՑ

1. Վիճաբանութիւն չի վերջանար։ 2. Նինուէի թագաւորին սիրելին–ձիւնահիւսի մասեր խրամ։ 3. կարծրկիսագործ սանտր։ 4. Պահեստու տեղ։ 5. Կղկղանքանասական դրամ–ըստ եղանակին կ'երկննայ կամ կը կարճնայ–վից։ 6. Խառնուած տիտղոս մը–նուէր։ 7. Թիակխազ մը–ձայնաւոր մը–դերանուն կամ ածական մը։ 8. Գաղաթ։ 9. Շփոթ–առաջաստ։ 10. Թուան չան մը–կոչուն մը–ցիրուցան ամպ։ 11. Իրարու խառնուած ծաղիկ–չառաւիղ։

ՈՒՂՂԱՀԱՅԵԱՑ

1. Դիպաթեք–վիշտ։ 2. Սըրտոտ–չափղ–պատչաճ։ 3. Լեւոն Սեդրոսեանի ծածկանունը–տիպուած։ 4. Կարգ։ 5. Աղբածական մը–ըլլալ բայէնվարէն վեր՝ ածք։ 6. Նախկին կաթողիկոսութիւն–պաղարիւն կենդանի մը։ 7. Լեցուն–ճայնանիշ մը–ամառները վրադ կը ցատկէ–խելք։ 8. Պատուհաս։ 9. Շարժական գլան մեքենայի–ճաշակելիք։ 10. Թիւմ կամ համեմային բոյս–տիրացած է–վէրքի նշան։ 11. Գործը գէշ ընթանալ–մարզիկներու կը բաշխուի։

ԼՈՒԾՈՒՄ–ՊԱՏԱՍԽԱՆ ԹԻՒ 8 ԽԱՉԲԱՌԻ

ՀՈՐԻԶՈՆԱԿԱՆ

1) Ակնոց – Թաս։ 2) Զրահ – պանիր 3) Դաւ – քաղցր։ 4) Մախաղ – քու։ 5) Գ – զուլալ – Ն։ 6) Ակ – զինել։ 7) Գուժել – սեխ։ 8) Աղալ – բազէ։ 9) Թեմ – խառնուք։

ՈՒՂՂԱՀԱՅԵԱՑ

1) Ազդ – գագաթ։ 2) Կրամ – կուէչ։ 3) Նաւազ – ժամ։ 4) Ոհ – խուզել։ 5) Ճ – քալել – Խ։ 6) Գաղան – քա։ 7) Թաղ – լեսան։ 8) Անցք – լեզուաւ 9) Սիրուն – խէթ։

ՆՈՐԱՀԱՍ ՍԵՐՈՒՆԴԸ ԵՒ Ռ.Ա.Կ.Ը

(Շար. 14-րդ Էջէն)

Այդ գիտութիւնը պիտի լուսաւորէ իրենց միտքերը եւ պիտի զօրացնէ կամքերը։ Ան պիտի վարպետէ վարանումներու, եւ հայոց ազգային ապագայի հաւատքնին պիտի հաստատէ ներշնչումի ու թիւրքի ոտնձգի, եւ աւելի յանդուգն ելոյթներու եւ յարատեւ հաւատարմութեան պիտի մղէ զիրենք։ Այդ ճանաչումը նաեւ պիտի զարձնէ զանոնք յաղողապէս դիմակալելի իրենց տարեկից միւս խաւերու, անոնք որ եսակեդրոն են, եւ անտարբեր են, եւ ոգիի տագնապներ ու ճիգի սակարկներ են։ Անոնք, որ հայկական ներկայի պահպանութեան եւ ապագայի պայծառացման համար իրենց մտածումին մէկը ղողը, կամ զոհողութեան կաթիլը նուիրելու կը դիմեն անհեթեթ, ամօթալի պայման մը, – Թո՛ղ սփիւռքը մի մտայղ արատներէն մաքրուի, բիւրեղանայ, միաւորուի ու վսեմանա՛յ, եւ այն ատեն մենք ալ կ'ընծայենք մեր տուրքի բաժինը։

Երանի թէ անոնք բաւական խոնարհութիւն ունենան նաեւ հարցնելու, – եթէ աշխարհը, եւ գաղութահայ կեանքը գերբնական հրաշքով մը դառնան խաղաղ, ապահով, երջանիկ ու կատարեա՛լ, ալ որո՞ւն հոգը, ալ ո՛վ պիտի ուզէ իրենց այլեւս ճղճիմ ու աւելորդ մատուցածը։

Բաւական չէ բնաւ որ նորահաս երիտասարդը միայն ափսոսայ կամ պարսաւէ սփիւռքահայ վէմերն ու պայքարները։ Ան կ'ապրի որեւէ քաղաքակիրթ կամ դեռ յետամնաց երկրի մէջ, եւ կը տեսնէ, թէ ամէն ժողովուրդ, հզօր թէ փոքր, եւ փարթամ թէ չքաւոր՝ կը տաքնապի առօրեայ խռովութեանց, կռիւներու, յաճախ արիւնոտ յեղաշրջումներու մղձաւանջին տակ։ Եւ բարձրագոյն զաստիարակութեամբ օժտուած, ուրեմն զարգացած հայ տղու մը կամ աղջկայ մը համար ցնորական միամտութիւն է, աւելի՛ն, ծիծաղելի ինքնախաբեութիւն է, մտածե՛լն անգամ թէ ամբողջ մարդկութիւնը ինչ բախտումներով ալ փոթորկի, եւ ի՛նչ ճգնաժամերէ ալ տուայտի՝ հասկնալի է ու բնական։ Բայց հայերը տարբե՛ր պէտք է ըլլան, եւ հայկական սփիւռքը պէտք է անդորր ու քաղցր ըլլայ, բիւրեղացած ու դաշնատր զառնայ, ամէն հատուած ու մտայնութիւն՝ եղբայրական, սիրալիր ողջագուրով փարած իրարու։ Իբրեւ թէ հայերը երկովայի ստեղծած Ադամէն կամ Տարուինի հեռատգոտած կապիկներէն տարբե՛ր, բացառի՛կ կատարեա՛լ աղբիւրէ մը երկիր իջած ըլլայի՛ն։

ՇԱՐՈՒՆԱԿՈՒԹԻՒՆ 2

ՀՈԳԵՀԱՆԳԻՍՏ

Այս Կիրակի, Նոյեմբեր 8, 1987-ին, յաւարտ Ս. Պատարագի, Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչ Եկեղեցւոյ մէջ Հոգեհանգստեան պաշտօն պիտի կատարուի մեր սիրելի քոյր՝

ԱՍՂԱՏՈՒՀԻ ԷՄԻՐԵԱՆԻ

մահուան քառասունքին առթիւ։

Ներկայս կը ծանուցանենք ի գիտութիւն հանգուցեալի յիշատակը յարգող մեր բարեկամներուն եւ ազգականներուն։

ԴԱՆԻԷԼ ԷՄԻՐԵԱՆ ԵՒ ԶԱՒԱԿՆԵՐ
ՏԱԳՐԸ, ՏԱԼԵՐԸ
ԹՈՌՆԻԿՆԵՐԸ
ԵՂԲԱՅՐԸ, ՔՈՅՐԸ, ՅուՆատան

ՆՈՒԻՐԱՏՈՒԹԻՒՆ

Ողբ. Ազատուհի Էմիրեան-ի մահուան քառասունքին տխուր առթիւ, Դանիէլ Էմիրեան եւ Զաւակները կ'ընեն հետեւեալ նուիրատուութիւնները.-

Հ.Ը.Մ.Ի-ԻՆ	1,000 Ամսթ.	Արմենիային	150 Ամսթ.
Հ.Բ.Ը.Մ.Ի Էմիրեան Կրթ. Հիմնադրամին	1,000 Ա..	Սեամին	150 Ա.
Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչ Եկեղեցւոյ	800 Ա.	Շարժումին	150 Ա.
Տիարպէքիրեան Հանգստեան Տան	200 Ա.	Սարտարապատին	150 Ա.

Նոյն տխուր առիթով, ԷՄԻՐԵԱՆ ԱՆԱՆՈՒՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆԸ Հ.Բ.Ը.Միութեան Էմիրեան Կրթ. Հիմնադրամին կը նուիրէ՝ 1,000 Ա..

Ստանալ Հ.Բ.Ը.Միութեան գրասենեակէն

ԼԻՆԻԷՐՍԻ ՍՈՒՐԲ ՊՕՂՈՍ...

(Շար. 11-րդ Էջէն)

յայտ եղաւ երբ խումբի վեկավարներէն Պր. Պարսամեանը, ընկերներու լիակատար համաձայնութեամբ, հոգաբարձութեանս կատարած աշխատանքներու ի նպաստ նուիրեց 200 Ամսթալ։ Խորապէս շընորհակալ ենք, սիրելի հայրենակիցներ Ձեր մեծահոգութեան համար։

Շնորհակալ ենք նաեւ Վ. Ափհինայի Ս. Ճակոր եկեղեցւոյ Հոգաբարձութեան ներկայացուցիչներուն, որ նոյնպէս ներկայ եղան բարոյական եւ նիւթական աջակցութեամբ։

ՍՈՒՐԲ ՊՕՂՈՍ ՄԱՏՈՒՌԻ
ՀՈԳԱԲԱՐՁՈՒԹԻՒՆ

ՀՈԳԵՀԱՆԳԻՍՏ

Այս Կիրակի, Նոյեմբեր 8, 1987-ին, յաւարտ Ս. Պատարագի, Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչ Եկեղեցւոյ մէջ Հոգեհանգստեան պաշտօն պիտի կատարուի մեր սիրելի քոյր՝

ԱՐԱՔՍԻ ՀՈՎԻՒԵԱՆ-ի

մահուան քառասունքին առթիւ։

Ներկայս կը ծանուցանենք ի գիտութիւն հանգուցեալի յիշատակը յարգող մեր բոլոր ծանօթներուն եւ բարեկամներուն։

ԱՆԱՀԻՏ ՄԱՐԱՆԿՈՁԵԱՆ

ՀՈԳԵՀԱՆԳԻՍՏ

Կիրակի Նոյեմբեր 8, 1987-ին, յաւարտ Ս. Պատարագի, Վիսենթէ Լոփէսի Սուրբ Գէպրգ եկեղեցւոյ մէջ Հոգեհանգստեան պաշտօն պիտի կատարուի մեր սիրելի ամուսինի, հօտ, մեծ հօր եւ եղբօր՝

ՄԱՐԹԻՆ ՓԱԿԱԼԱԵԱՆի

մահուան առաջին տարելիցին առթիւ։

Այսու կը ծանուցանենք հանգուցեալի յիշատակը յարգող մեր բոլոր բարեկամներուն եւ ազգականներուն։

ԱՅՐԻ ՏԻԿ. ԱՐՓԻՆԷ Տ. ՓԱԿԱԼԱԵԱՆ
ԶԱՒԱԿՆԵՐԸ՝ ՕՍՔԱՐ, ՄԱՐԻ, ՍԵՐԽԻՕ ԵՒ ԿՐԱՆԻԷԼԱ
ԹՈՌՆԻԿՆԵՐԸ ԵՒ ՔՈՅՐԵՐԸ

ԱՆՆԱԽԸՆԹԱՑ ԵՒ ԲԱՑԱՌԻԿ ԵՐԳԻՊԱՐԻ ԵԼՈՅԹ

Տեղի Պիտի Ունենայ

Երկուշաբթի 9 Նոյեմբեր, Ժամը 21:30-ին

ԱՍԹՐԱԼ Թատրոնին մէջ (Քոռիէնթէս 1639)

Ամբողջ Արժանթինի մէջ առաջին անգամ ըլլալով նման նախափորձ կը կատարուի

ԿԱԹՈՂԻԿԱՀԱՅ ՀԱՄԱՅՆՔԻ

«ԱՐԱՐԱՏ» ՀԱՄՈՅԹԻ ԿՈՂՄԷ

Մոխ եւ շքեղ յայտագիր, որուն կը մասնակցին.

Երգիչներ՝ **Մարալ Մ. Թորիկեան**
Արթուրօ Գուլումճեան

Քոլոն Թատրոնի Եեմապարողներ՝

Քարոլա Թաթէոսեան - Խորխէ Թորրէս
եւ Ամիր Թալէպ Իշխանը

Ղեկավարութեամբ՝ **Մորճ Թորիկեանի**

ՏՈՄՍԵՐԸ ԱՊԱՀՈՎԵԼ։
824-4518 - 85-7521 - 618-6149

Madagh en la Escuela Bakchellian

Se servirá finalizada la misa, el próximo Domingo 8 de Noviembre, a las 12 horas, en la sala de la Institución.
Corrales 2527 - Capital

ESTUDIO JURIDICO
Dr. Bautista Kuyumdjian
Dr. Gabriel E. Williams
Dra. Patricia Kuyumdjian de Williams
Dr. Javier B. Kuyumdjian
TUCUMAN 1438. PISO 7°
T.E.: 40-6809 / 7112 / 49-7049

Deportivas.

Deportivo Armenio volvió a la senda del éxito

Rácing (Cba.) 0 - Deportivo Armenio 1

Si, leyó bien. Armenio se reencontró con el triunfo en la ciudad de Córdoba. Finalmente realizó su sueño de ganar como visitante. Esta vez su victima fue el Rácing cordobés. Si bien es sierto que no lo mereció pero lo logró porque acertó un contragolpe y además sacó provecho de la impotencia de su rival, que generó no menos de una decena de situaciones peligrosas.

Pero Armenio tuvo eficiencia en el fondo, y como todo equipo que viaja al interior, buscó primero la igualdad. Para esto especuló con la desesperación de Rácing, que desde hace algunas fechas se encuentra último en las posiciones y esta seriamente amenazado por el descenso.

Rácing intentó durante todo el encuentro, vía Amuchástegui quien, pese a las ventajas que daba José Villarreal, no pudo vulnerar el arco de Sarmiento, de acertada labor.

En el segundo tiempo todo siguió igual, y cuando parecía que el score terminaría igualado, gracias al infortunio de los delanteros cordobeses, Armenio abrío el marcador, ante la sorpresa de la gente de Rácing. Ocurrió a los 13 minutos, cuando Maldonado, ante un descuido defensivo local, habilitó a Oviedo quien, ante la salida del arquero, selló la victoria para Deportivo Armenio.

Vaya si son importantes estos dos puntos. Diría que valen oro, pues con ellos Armenio escapó un poco de la zona del descenso, circunstancia que dará confianza para los próximos compromisos.

Recuerdo en este momento lo expresado por mí en ocasión del partido frenta a River Plate. Ese día se había jugado bien, aquí están los resultados. Pasaron 3 fechas desde aquella vez, y Armenio no perdió, cosa que demuestra que se va consolidando.

El domingo venidero, en Platense, Deportivo Armenio se medirá con Estudiantes de La Plata. ¡Qué lindo sería ver llena nuestra tribuna!. Pienso que después de esto, Deportivo Armenio se lo merece.

Daniel R. Der Avedissian

Para pensar...

.Siempre que el pueblo esté bien informado, se le puede confiar su propio gobierno.

Thomas Jefferson

.Si yo concediera la libertad de prensa, mi poder no duraría tres días.

Napoleón

COCINA

Pescados

Lisa a la Juive

(receta alsacia)

Ingredientes:

1 1/2 kgs. de Lisa
1/2 kilo de cebollas
2 cdas. perejil picado
1 cda. de harina
1/2 cdita. ajo picado
Sal y pimienta
2 cdas. de aceite.

Preparación:

Limpiar la lisa, cortarla en trozos, frotarla con sal y dejarla en la heladera por media hora.

Cortar la cebolla en juliana y acomodarla en una cacerola junto con los demás ingredientes. Poner el pescado sobre este colchón y cubrirlo con agua, añadiendo las 2 cucharadas de aceite. Tapar y dejar hervir a fuego lento durante 3/4 de hora.

Sacar con cuidado las porciones y acomodarlas en una fuente alargada, dándole nuevamente la forma del pescado.

Cubrir con la salsa de cocción, que se convertirá en gelatina, y espolvorear con perejil. Servir frío.

Diana Boudourian

Singular jerarquía en la exposición de Hamazkaín

La primera muestra del Ciclo de Exposiciones de Pintores Armenios, organizada por la Asociación Cultural Armenia **Hamazkain,** filial Buenos Aires, inaugurada el 21 de octubre, se ha constituído en un hecho cultural de muy alto nivel.

Allí se vieron los óleos de **Alicia Chekerdemian,** los óleos sobre tela de **Sarkis Asschian,** siete pinturas de **Eduardo Markarian** y las esculturas de **Lázaro Djibilian Cislian.**

Una muestra digna de encomio, dada la calidad de los expositores y de las excelentes piezas presentadas. Una singular manifestación del mejor arte, como digno aporte a la celebración del mes de la cultura armenia.

Genocidio. *Tribunal Público*

Y usted:

qué opina sobre el Genocidio?

Continúa abierta la consulta pública de SARDARABAD, entre nuestros lectores, acerca del inicuo genocidio de los armenios.

Envíenos su opinión, en castellano o en armenio. Los conceptos que le merece esa bárbara agresión a nuestro pacífico pueblo. Ella encontrará cabida en nuestras páginas.

SARDARABAD, Cnel. Niceto Vega 4779, Cap. Fed. (1414)

Dr. Arturo Balassanian
Escribano
Florida 716 - 2º Piso - Of. "K"
T.E.: 392-2768
Radio Llamada: 311-0056 - 312-6383
CODIGO 3136

IMPORTANTE
COLECCION PRIVADA
¡A menos de su valor real!
Importantísimas colecciones de Literatura, Filosofía, Historia del Arte, Geografía, Computación, Economía, Arquitectura, Pintura, Escultura.
Para mayor información llamar a: 771-7293

CONTEMPORA
Alfombras Atlántida
CORDOBA 4475
CAPITAL FEDERAL
T.E. 773-2794
774-2977

EL PROFESIONAL LOS RECETA
BARTAMIAN LOS DISEÑA
SU HIJO LOS PREFIERE
LINEA PIE/RECTOR
DE ORTOPEDIA
BARTAMIAN
CALZADO CORRECTIVO A PRUEBA DE CHICOS: CALIDAD Y DISEÑO
Calzado Correctivo
Calzado Deportivo
PLANTILLAS CORRECTORAS
Ortopedia Bartamian también las pone a sus pies
ARTICULOS DE ORTOPEDIA EN GENERAL
Descuentos desde el 30% a Obras Sociales.
Consulte con su Obra Social sobre otros beneficios.
ORTOPEDIA DE
Bartamian
Av. Belgrano 1699 Tel. 45-5213 Bs. As.
Av. 7 Nº 1134 Tel. 3-4935 La Plata

Periódico Armenio
"SARDARABAD"
de la
ASOCIACION CULTURAL
TEKEYAN

Redacción y Administracion
Cnel. Niceto Vega 4779
1414 - CAPITAL FEDERAL
T.E.: 771-2520
Horario de atención: *Lun. a Vier. de 10.00 a 19.00 hs.*

Registro Nac. de la Propiedad Intelectual
Nº 78.836
Director
MIHRAN SARAFIAN
Corresponsalía, receptoría de avisos y suscripciones en
BRASIL
Sr. Hrair Chahinian
Av. Coxingui 191 Ap. 84
Cep. 00579 - San Pablo
T.E.: 813-6731

URUGUAY
Dr. Pedro Tanielian
Benito Blanco 675 Ap. 201
T.E.: 70-3114 Montevideo